

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1908.

Treść: (№ 266—271.) 266. Układy, dotyczące Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej i międzynarodowego rejestrowania marek. — 267. Układ z Państwem niemieckiem w celu wzajemnej ochrony prawnej przemysłu. — 268. Ustawa, którą wydaje się postanowienia wykonawcze z powodu przystąpienia do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej. — 269. Ustawa, którą zatwierdza się i wprowadza w życie uzupełniające postanowienia do artykułów XVI. i XVII. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907), ułożone w porozumieniu z rządem krajów Korony węgierskiej z powodu przystąpienia do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych. — 270. Rozporządzenie, dotyczące międzynarodowego rejestrowania marek. — 271. Rozporządzenie, dotyczące dokumentów potrzebnych dla wykazania prawa pierwszeństwa przy zgłaszaniu patentów, wzorów i marek.

266.

Układy,

dotyczące Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej i międzynarodowego rejestrowania marek.

I.

Convention internationale

pour

la protection de la propriété industrielle

conclue

entre a Belgique, le Brésil, l'Espagne, la France, le Guatémala, l'Italie, les Pays-Bas, le Portugal, le Salvador, la Serbie et la Suisse

à Paris, le 20 Mars 1883.

Umowa międzynarodowa

dla

ochrony własności przemysłowej,

zawarta

między Belgią, Brazylią, Hiszpanią, Francją, Gwatemalą, Włochami, Niderlandami, Portugalia, Salvadorem, Serbią i Szwajcaryą

w Paryżu, dnia 20. marca 1883.

(Pierwopis.)

Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté l'Empereur du Brésil, Sa Majesté le Roi d'Espagne, le Président de la République française, le Président de la République de Guatémala, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, le Président de la République de Salvador, Sa Majesté le Roi de Serbie et le Conseil fédéral de la Confédération suisse,

Également animés du désir d'assurer, d'un commun accord, une complète et efficace protection à l'industrie et au commerce des nationaux de leurs États respectifs et de contribuer à la garantie des droits des inventeurs et de la loyauté des transactions commerciales, ont résolu de conclure une convention à cet effet et ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges,

M. le Baron Beyens, Grand-Officier de son Ordre royal de Léopold, Grand-Officier de la Légion d'honneur, etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté l'Empereur du Brésil,

M. Jules Constant, Comte de Villeneuve, Membre du Conseil de Sa Majesté, son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges, Commandeur de l'Ordre du Christ, Officier de son Ordre de la Rose, Chevalier de la Légion d'honneur, etc.;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. M. le Duc de Fernan-Nuñez, de Montellano et del Arco, Comte de Cervellon, Marquis de Almonacir, Grand d'Espagne de 1re classe, Chevalier de l'Ordre insigne de la Toison d'or, Grand-Croix de l'Ordre de Charles III, Chevalier de Calatrava, Grand-Croix de la Légion d'honneur, etc., Sénateur du Royaume, son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Paris;

Le Président de la République Française,

M. Paul Challemel-Lacour, Sénateur, Ministre des Affaires étrangères;

M. Hérisson, Député, Ministre du Commerce;

(Przekład.)

Najjaśniejszy Król Belgów, Najjaśniejszy Cesarz brazylijski, Najjaśniejszy Król hiszpański, Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej, Prezydent Rzeczypospolitej Gwatemala, Najjaśniejszy Król włoski, Najjaśniejszy Król niderlandzki, Najjaśniejszy Król Portugalii i Algarbii. Prezydent Rzeczypospolitej Salvador, Najjaśniejszy Król serbski i Rada związkowa Związku szwajcarskiego,

ożywieni w równej mierze pragnieniem zapewnienia we wspólnem porozumieniu obywatelom swych państw zupełnej i skutecznej ochrony działalności przemysłowej i handlu, tudzież przyczynienia się do zagwarantowania praw wynalazców oraz rzetelności interesów handlowych, postanowili zawrzeć w tym celu umowę i mianowali swymi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Król Belgów:

barona Beyensa, wielkiego oficera Swego królewskiego orderu Leopolda, wielkiego oficera Legii honorowej itd., Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

Najjaśniejszy Cesarz brazylijski:

pana Juliusza Constant, hrabiego de Villeneuve, członka rady Jęgo Cesarskiej Mości, komandora orderu Chrystusa, oficera Swego orderu Róży, kawalera Legii honorowej itd., Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

Najjaśniejszy Król hiszpański:

Jęgo Ekscellencyę księcia Fernan-Nuñez, de Montellano i Arco, hrabiego de Cervellon, Markiza de Almonacir, granda hiszpańskiego pierwszej klasy, kawalera wysokiego orderu Złotęgo Runa, kawalera wielkiego⁷ krzyża orderu Karola trzeciego, kawalera de Calatrava, kawalera wielkiego krzyża Legii honorowej itd., senatora królestwa, Swego nadzwyczajnego ambasadora i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

pana Pawła Challemel-Lacour, senatora, ministra spraw zewnętrznych;

pana Hérisson, deputowanego, ministra handlu;

M. Charles Jagerschmidt, Ministre plénipotentiaire de 1re classe, Officier de l'Ordre national de la Légion d'honneur, etc.;

Le Président de la République de Guatémala,

M. Crisanto Medina, Officier de la Légion d'honneur, etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi d'Italie,

M. Constantin Ressmann, Commandeur de ses Ordres des Saints Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, Commandeur de la Légion d'honneur, etc., Conseiller de l'Ambassade d'Italie à Paris;

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas,

M. le Baron de Zuylen de Nyevelt, Commandeur de son Ordre du Lion néerlandais, Grand-Croix de son Ordre grand-ducal de la Couronne de chêne et du Lion d'or de Nassau, Grand-Officier de la Légion d'honneur, etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves,

M. José da Silva Mendes Leal, Conseiller d'État, Pair du Royaume, Ministre et Secrétaire d'État honoraire, Grand-Croix de l'Ordre de Saint-Jacques, Chevalier de l'Ordre de la Tour et de l'Épée de Portugal, Grand-Officier de la Légion d'honneur, etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

M. Fernand de Azevedo, Officier de la Légion d'honneur, etc., Premier Secrétaire de la Légation de Portugal à Paris;

Le Président de la République de Salvador,

M. Torres Caicedo, Membre correspondant de l'Institut de France, Grand-Officier de la Légion d'honneur, etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi de Serbie,

M. Sima S. Marinovitch, Chargé d'affaires par intérim de Serbie, Chevalier de l'Ordre royal de Takovo, etc. etc.;

pana Karola Jagerschmidt, oficera orderu narodowego Legii honorowej itd., upelnomocnionego ministra pierwszej klasy;

Prezydent Rzeczypospolitej Gwatemala:

pana Crisanto Medina, oficera Legii honorowej itd., Swego nadzwyczajnego posta i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

Najjaśniejszy Król włoski:

pana Konstantego Ressmana, komandora Swego orderu św. Maurycego i Łazarza, oraz orderu Korony włoskiej, komandora Legii honorowej itd., Swego radcę ambasady w Paryżu;

Najjaśniejszy Król Niderlandzki:

barona Zuylen de Nyevelt, komandora Swego orderu Lwa niderlandzkiego, kawalera wielkiego krzyża Swego wielkksiążęcego orderu Korony dębowej i złotego Lwa nassauskiego, wielkiego oficera Legii honorowej itd., Swego nadzwyczajnego posta i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

Najjaśniejszy Król Portugalii i Algarbii:

pana José da Silva Mendes Leal, radcę stanu, para królestwa, ministra i sekretarza stanu poza służbą, kawalera wielkiego krzyża orderu świętego Jakóba, kawalera portugalskiego orderu Wieży i Miecza, wielkiego oficera Legii honorowej itd., Swego nadzwyczajnego posta i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

pana Fernanda de Azevedo, oficera Legii honorowej itd., pierwszego sekretarza Swego poselstwa w Paryżu;

Prezydent Rzeczypospolitej Salvador:

pana Torres Caicedo, korespondującego członka Institut de France, wielkiego oficera Legii honorowej itd., Swego nadzwyczajnego posta i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

Najjaśniejszy Król serbski:

pana Simę S. Marinovitcha, kawalera królewskiego orderu Takowy itd., Swego tymczasowego ajenta dyplomatycznego;

Et le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse,

M. Charles Édouard Lardy, son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

M. J. Weibel, Ingénieur à Genève, Président de la Section suisse de la Commission permanente pour la protection de la Propriété industrielle;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1er.

Les Gouvernements de la Belgique, du Brésil, de l'Espagne, de la France, du Guatémala, de l'Italie, des Pays-Bas, du Portugal, du Salvador, de la Serbie et de la Suisse sont constitués à l'état d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

Art. 2.

Les sujets ou citoyens de chacun des États contractants jouiront, dans tous les autres États de l'Union, en ce qui concerne les brevets d'invention, les dessins ou modèles industriels, les marques de fabrique ou de commerce et le nom commercial, des avantages que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux.

En conséquence, ils auront la même protection que ceux-ci et le même recours légal contre toute atteinte portée à leurs droits, sous réserve de l'accomplissement des formalités et des conditions imposées aux nationaux par la législation intérieure de chaque État.

Art. 3.

Sont assimilés aux sujets ou citoyens des États contractants les sujets ou citoyens des États ne faisant pas partie de l'Union qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux sur le territoire de l'un des États de l'Union.

Art. 4.

Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des États contractants, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres États, et sous réserve des droits des tiers, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

A Rada związkowa Związku szwajcarskiego:

pana Karola Edwarda Lardy, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

pana J. Weibel, inżyniera w Genewie, prezydenta szwajcarskiej sekcji stałej Komisji dla ochrony własności przemysłowej.

Po udzieleniu sobie odnośnych pełnomocnictw i uznaniu ich dobrej i należytej formy, zgodzili się wymienieni pełnomocnicy na następujące artykuły:

Art. 1.

Rządy belgijski, brazylijski, hiszpański, francuski, gwatemalski, włoski, niderlandzki, portugalski, salvadorski, serbski i szwajcarski tworzą Unię dla ochrony własności przemysłowej.

Art. 2.

Poddani lub obywatele każdego z państw umawiających się będą korzystali we wszystkich innych państwach Unii co do patentów na wynalazki, wzorów lub modeli przemysłowych, marek fabrycznych lub handlowych i nazw handlowych z tych korzyści, jakie odnośne ustawy przyznają obecnie własnym obywatelom lub jakie przyznane im będą w przyszłości.

Wskutek tego będą oni doznawali tej samej ochrony, co ci, i tej samej pomocy prawnej przeciw każdemu naruszeniu swych praw, z zastrzeżeniem dopełnienia formalności i warunków, nałożonych na własnych obywateli w drodze wewnętrznego ustawodawstwa każdego państwa.

Art. 3.

Na równi z poddanymi lub obywatelami państw umawiających się postawieni będą poddani lub obywatele państw, nienależących do Unii, o ile posiadają na obszarze jednego z państw objętych Unią miejsce zamieszkania lub zakłady przemysłowe albo handlowe.

Art. 4.

Kto w jednym z państw umawiających się złoży przepisowo podanie o patent na wynalazek albo wzór lub model przemysłowy lub markę fabryczną albo handlową, będzie korzystał celem złożenia podania w innych państwach i z zastrzeżeniem praw osób trzecich z prawa pierwszeństwa w ciągu wyznaczonych poniżej terminów.

En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres États de l'Union avant l'expiration de ces délais ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation par un tiers, par la mise en vente d'exemplaires du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque.

Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de six mois pour les brevets d'invention, et de trois mois pour les dessins ou modèles industriels, ainsi que pour les marques de fabrique ou de commerce. Ils seront augmentés d'un mois pour les pays d'outre-mer.

Art. 5.

L'introduction par le breveté, dans le pays où le brevet a été délivré, d'objets fabriqués dans l'un ou l'autre des États de l'Union, n'entraînera pas la déchéance.

Toutefois, le breveté restera soumis à l'obligation d'exploiter son brevet conformément aux lois du pays où il introduit les objets brevetés.

Art. 6.

Toute marque de fabrique ou de commerce régulièrement déposée dans le pays d'origine sera admise au dépôt et protégée telle quelle dans tous les autres pays de l'Union.

Sera considéré comme pays d'origine le pays où le déposant a son principal établissement.

Si ce principal établissement n'est point situé dans un des pays de l'Union, sera considéré comme pays d'origine celui auquel appartient le déposant.

Le dépôt pourra être refusé, si l'objet pour lequel il est demandé est considéré comme contraire à la morale ou à l'ordre public.

Art. 7.

La nature du produit sur lequel la marque de fabrique ou de commerce doit être apposée ne peut, dans aucun cas, faire obstacle au dépôt de la marque.

Art. 8.

Le nom commercial sera protégé dans tous les pays de l'Union sans obligation de dépôt, qu'il fasse ou non partie d'une marque de fabrique ou de commerce.

Stosownie do tego złożenie, dokonane później w jednym z innych państw Unii przed upływem tych terminów, nie będzie mogło stać się bezskutecznem wskutek okoliczności, zaszłych w międzyczasie, w szczególności wskutek innego złożenia, wskutek ogłoszenia wynalazku lub jego wykonywania przez osobę trzecią, wskutek trzymania na sprzedaż egzemplarzy wzoru lub modelu, wreszcie wskutek używania marki.

Wspomniane wyżej terminy pierwszeństwa wynosić będą sześć miesięcy dla patentów na wynalazki, a trzy miesiące dla wzorów i modeli przemysłowych, tudzież dla marek fabrycznych lub handlowych. Dla krajów zamorskich będą one o miesiąc dłuższe.

Art. 5.

Przedsięwzięty przez posiadacza patentu dowóz przedmiotów, wytworzonych w tem lub innym z państw Unii, do kraju, w którym udzielono patentu, nie będzie pociągał za sobą utraty patentu.

Posiadacz patentu będzie jednak obowiązany do wykonywania swego patentu stosownie do ustaw kraju, do którego wprowadza opatentowane przedmioty.

Art. 6.

Każda marka fabryczna lub handlowa, złożona przepisowo w kraju pochodzenia, winna być dopuszczona do złożenia i chroniona we wszystkich innych państwach Unii w tej formie, jaką ma.

Za kraj pochodzenia należy uważać ten kraj, w którym składający ma swój główny zakład.

Jeżeli zakład główny nie leży w jednym z państw Unii, wówczas powinno się uważać za kraj pochodzenia ten kraj, do którego składający należy.

Będzie można nie przyjąć złożenia, jeżeli przedmiot, co do którego żądano złożenia marki, uznany będzie za niezgodny z dobrymi obyczajami lub porządkiem publicznym.

Art. 7.

Właściwość wyrobu, na którym ma się umieścić markę fabryczną lub handlową, nie może w żadnym razie stanowić przeszkody pod względem złożenia marki.

Art. 8.

Nazwa handlowa powinna być chroniona we wszystkich państwach Unii bez obowiązku jej deponowania i bez względu na to, czy stanowi część marki fabrycznej albo handlowej, czy też nie.

Art. 9.

Tout produit portant illicitement une marque de fabrique ou de commerce, ou un nom commercial, pourra être saisi à l'importation dans ceux des États de l'Union dans lesquels cette marque ou ce nom commercial ont droit à la protection légale.

La saisie aura lieu à la requête soit du ministère public, soit de la partie intéressée, conformément à la législation intérieure de chaque État.

Art. 10.

Les dispositions de l'article précédent seront applicables à tout produit portant faussement, comme indication de provenance, le nom d'une localité déterminée, lorsque cette indication sera jointe à un nom commercial fictif ou emprunté dans une intention frauduleuse.

Est réputé partie intéressée tout fabricant ou commerçant engagé dans la fabrication ou le commerce de ce produit, et établi dans la localité faussement indiquée comme provenance.

Art. 11.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à accorder une protection temporaire aux inventions brevetables, aux dessins ou modèles industriels, ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues.

Art. 12.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à établir un service spécial de la propriété industrielle et un dépôt central, pour la communication au public des brevets d'invention, des dessins ou modèles industriels et des marques de fabrique ou de commerce.

Art. 13.

Un office international sera organisé sous le titre de „Bureau international de l'Union pour la protection de la propriété industrielle“.

Ce Bureau, dont les frais seront supportés par les Administrations de tous les États contractants, sera placé sous la haute autorité de l'Administration supérieure de la Confédération suisse, et fonctionnera sous sa surveillance. Les attributions en seront déterminées d'un commun accord entre les États de l'Union.

Art. 9.

Każdy wyrób, zaopatrzony bezprawnie marką fabryczną lub handlową albo nazwą handlową, będzie mógł ulec konfiskacie przy dowozie do tych państw Unii, w których marka ta lub nazwa handlowa ma prawo do ochrony ustawowej.

Konfiskacie nastąpi stosownie do wewnętrznego ustawodawstwa tegoż państwa na wniosek władzy państwowej lub interesowanego.

Art. 10.

Postanowienia poprzedzającego artykułu będą mogły mieć zastosowanie do każdego wytworu, który nosi fałszywie jako oznaczenie pochodzenia nazwę pewnego miejsca, jeżeli w zamiarze oszustym połączono oznaczenie to ze zmyśloną lub za pożyczoną nazwą handlową.

Za interesowanego uważać należy każdego fabrykanta lub kupca, który zajmuje się fabrykacją tego wytworu lub handlem nim a ma swój zakład w miejscu, podanem fałszywie jako miejsce pochodzenia.

Art. 11.

Wysokie Strony umawiające się zobowiązują się przyznawać wynalazkom, nadającym się do opatentowania, tudzież wzorom lub modelom, oraz markom fabrycznym lub handlowym czasową ochronę odnośnie do tych wyrobów, które wystawione będą na pokaz na wystawach międzynarodowych, urządzonych lub uznanych urzędownie.

Art. 12.

Każda z Wysokich Stron traktatowych zobowiązuje się do utworzenia osobnego urzędu dla własności przemysłowej oraz centralnego urzędu składowego celem zawiadamiania publiczności o patentach na wynalazki, tudzież wzorach lub modelach przemysłowych i markach fabrycznych lub handlowych.

Art. 13.

Pod nazwą: „Międzynarodowe Biuro Unii dla ochrony własności przemysłowej“ będzie utworzony urząd międzynarodowy.

Biuro to, którego koszta pokrywać będą rządy wszystkich państw umawiających się, podlegać będzie wysokiej powadze Wyższej Władzy administracyjnej Związku szwajcarskiego i pracować pod jej nadzorem. Upoważnienia biura tego będą określone w drodze wzajemnego porozumienia się państw, wchodzących w skład Unii.

Art. 14.

La présente Convention sera soumise à des revisions périodiques en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

A cet effet, des Conférences auront lieu successivement, dans l'un des États contractants, entre les Délégués desdits États.

La prochaine réunion aura lieu, en 1885, à Rome.

Art. 15.

Il est entendu que les Hautes Parties contractantes se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre elles, des arrangements particuliers pour la protection de la Propriété industrielle, en tant que ces arrangements ne contreviendraient point aux dispositions de la présente Convention.

Art. 16.

Les États qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

Art. 17.

L'exécution des engagements réciproques contenus dans la présente Convention est subordonnée, en tant que de besoin, à l'accomplissement des formalités et règles établies par les lois constitutionnelles de celles des Hautes Parties contractantes qui sont tenues d'en provoquer l'application, ce qu'elles s'obligent à faire dans le plus bref délai possible.

Art. 18.

La présente Convention sera mise à exécution dans le délai d'un mois à partir de l'échange des ratifications et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé, jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement chargé de recevoir les adhésions. Elle ne produira son effet qu'à l'égard de l'État qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres Parties contractantes.

Art. 14.

Niniejsza umowa winna podlegać peryodycznym rewizjom, aby można było wprowadzać do niej poprawki, nadające się do wydoskonalenia systemu Unii.

W tym celu mają odbywać się kolejno w poszczególnych państwach traktatowych konferencye delegatów wymienionych państw.

Najbliższe zebranie nastąpić ma w Rzymie w roku 1885.

Art. 15.

Zgodzono się na to, iż Wysokie Strony umawiające się zastrzegają sobie wzajemnie prawo, zawierania pomiędzy sobą osobnych układów dla ochrony własności przemysłowej, o ile układy te nie sprzeciwiają się postanowieniom niniejszej umowy.

Art. 16.

Państwa, które nie wzięły udziału w niniejszej umowie, winno się na skutek postawionego przez nie wniosku dopuścić do przyłączenia się do tejże.

Przyłączenie to ma być podane do wiadomości Związku szwajcarskiego drogą dyplomatyczną, zaś Związek ten doniesie o niem wszystkim innym państwom.

Następstwem przyłączenia się będzie przystąpienie z pełnym skutkiem prawnym do wszystkich postanowień i dopuszczenie do wszystkich korzyści, postanowionych w umowie niniejszej.

Art. 17.

Wykonanie wzajemnych zobowiązań, zawartych w umowie niniejszej, zależy, o ile to okaże się potrzebne, od dopełnienia formalności i przepisów, wymaganych przez ustawy konstytucyjne tych z pośród Wysokich Stron umawiających się, które są obowiązane wprowadzić je w zastosowanie; Strony te obowiązują się uczynić to w terminie możliwie najkrótszym.

Art. 18.

Niniejsza umowa ma wejść w moc obowiązującą w przeciągu miesiąca po wymianie ratyfikacji i pozostać w mocy przez czas z góry nieoznaczony aż do upływu roku od dnia wypowiedzenia.

Wypowiedzenie to ma być wystosowane do rządu, któremu poruczono przyjmowanie oświadczeń względem przystąpienia. Skutek jego odnosi się tylko do tego państwa, które je zgłasza; dla innych stron umawiających się pozostaje umowa i nadal ważną.

Art. 19.

La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Paris, dans le délai d'un an au plus tard.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, le 20 mars 1883.

Signé:

(L. S.) Beyens.

(L. S.) Villeneuve.

(L. S.) Duc de Fernan-Nuñez.

(L. S.) P. Challemel-Lacour.

(L. S.) Ch. Hérisson.

(L. S.) Ch. Jagerschmidt.

(L. S.) Crisanto Medina.

(L. S.) Ressmann.

(L. S.) Baron de Zuylen de Nyevelt.

(L. S.) José Da Silva Mendes Leal.

(L. S.) F. D'Azevedo.

(L. S.) J. M. Torres-Cañedo.

(L. S.) Sima M. Marinovitch.

(L. S.) Lardy.

(L. S.) J. Weibel.

Protocole de clôture.

Au moment de procéder à la signature de la Convention conclue, à la date de ce jour, entre les gouvernements de la Belgique, du Brésil, de l'Espagne, de la France, du Guatemala, de l'Italie, des Pays-Bas, du Portugal, du Salvador, de la Serbie et de la Suisse, pour la protection de la propriété industrielle, les Plénipotentiaires sous-signés sont convenus de ce qui suit:

1. — Les mots „Propriété industrielle“ doivent être entendus dans leur acception la plus large, en ce sens qu'ils s'appliquent non seulement aux produits de l'industrie proprement dite, mais également aux produits de l'agriculture (vins, grains, fruits, bestiaux, etc.) et aux produits minéraux livrés au commerce (eaux minérales, etc.).

2. — Sous le nom de „Brevets d'invention“ sont comprises les diverses espèces de brevets industriels admises par les législations des États contractants, telles que brevets d'importation, brevets de perfectionnement, etc.

Art. 19.

Umowa niniejsza ma być ratyfikowana, a ratyfikacje mają być wymienione w Paryżu najpóźniej w przeciągu roku.

W dowód tego odnośni pełnomocnicy podpisali umowę tę i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

Działo się w Paryżu, dnia 20. marca 1883.

Podpisano:

Beyens.

Villeneuve.

Książę de Fernan-Nuñez.

P. Challemel-Lacour.

Ch. Hérisson.

Ch. Jagerschmidt.

Crisanto Medina.

Ressmann.

Baron de Zuylen de Nyevelt.

José Da Silva Mendes Leal.

F. D'Azevedo.

J. M. Torres-Cañedo.

Sima M. Marinovitch.

Lardy.

J. Weibel.

Protokół końcowy.

Przystępując do podpisania umowy dla ochrony własności przemysłowej, zawartej w dniu dzisiejszym między rządami belgijskim, brazylijskim, hiszpańskim, francuskim, gwatemalskim, włoskim, niderlandzkim, portugalskim, salvadorskim, serbskim i szwajcarskim, zgodzili się podpisani pełnomocnicy na następujące punkta:

1. Słowa: „Własność przemysłowa“ rozumieć należy w ich najszerszym znaczeniu, tak iż odnoszą się one nie tylko do wyrobów przemysłowych w właściwym znaczeniu, lecz także do wytworów z dziedziny rolnictwa (wina, zboża, owoców, bydła itd.), oraz do wprowadzonych w handel wytworów z dziedziny minerałów (wód mineralnych itd.).

2. W oznaczeniu „Patenty na wynalazki“ mieszczą się różne rodzaje patentów przemysłowych, dopuszczone przez ustawodawstwa stron umawiających się, jakoto patenty wprowadzające, ulepszenia itd.

3. — Il est entendu que la disposition finale de l'article 2 de la Convention ne porte aucune atteinte à la législation de chacun des États contractants, en ce qui concerne la procédure suivie devant les tribunaux et la compétence de ces tribunaux.

4. — Le paragraphe 1er de l'article 6 doit être entendu en ce sens qu'aucune marque de fabrique ou de commerce ne pourra être exclue de la protection dans l'un des États de l'Union par le fait seul qu'elle ne satisferait pas, au point de vue des signes qui la composent, aux conditions de la législation de cet État, pourvu qu'elle satisfasse, sur ce point, à la législation du pays d'origine et qu'elle ait été, dans ce dernier pays, l'objet d'un dépôt régulier.

Sauf cette exception, qui ne concerne que la forme de la marque, et sous réserve des dispositions des autres articles de la Convention, la législation intérieure de chacun des États recevra son application.

Pour éviter toute fausse interprétation, il est entendu que l'usage des armoiries publiques et des décorations peut être considéré comme contraire à l'ordre public, dans le sens du paragraphe final de l'article 6.

5. — L'organisation du service spécial de la propriété industrielle mentionné à l'article 12 comprendra, autant que possible, la publication, dans chaque État, d'une feuille officielle périodique.

6. — Les frais communs du Bureau international institué par l'article 13 ne pourront, en aucun cas, dépasser, par année, une somme totale représentant une moyenne de 2.000 fr. par chaque État contractant.

Pour déterminer la part contributive de chacun des États dans cette somme totale des frais, les États contractants et ceux qui adhèreraient ultérieurement à l'Union seront divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir :

1 ^{re} classe	25 unités.
2 ^e "	20 "
3 ^e "	15 "
4 ^e "	10 "
5 ^e "	5 "
6 ^e "	3 "

Ces coefficients seront multipliés par le nombre des États de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournira le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donnera le montant de l'unité de dépense.

Les États contractants sont classés ainsi qu'il suit, en vue de la répartition des frais :

3. Zgodzono się na to, że postanowienie końcowe artykułu 2. umowy nie narusza bynajmniej ustawodawstwa żadnego z państw umawiających się co do postępowania przed sądami i co do właściwości tych sądów.

4. Ustęp 1. artykułu 6. należy rozumieć w ten sposób, iż żadnej marki fabrycznej lub handlowej nie można wyłączyć od ochrony w pewnym państwie Unii jedynie z tego powodu, iż ona nie odpowiada wymogom ustawodawstwa tego państwa pod względem znaków, z których się składa, pod warunkiem jednak, iż czyni ona pod tym względem zadość ustawodawstwu kraju pochodzenia, oraz iż w tym kraju została złożona w sposób zgodny z przepisami.

Pominąwszy ten wyjątek, odnoszący się jedynie do formy marki, i z zastrzeżeniem postanowień reszty artykułów umowy, ma zresztą znaleźć zastosowanie ustawodawstwo wewnętrzne każdego państwa.

Aby zapobiec wszelkiemu mylnemu tłumaczeniu, zgodzono się na to, iż używanie herbów publicznych i znaków honorowych może być uznane za niezgodne z porządkiem publicznym w myśl zdania końcowego artykułu 6.

5. Przy urządzeniu wspomnianej w artykule 12. osobnej władzy dla własności przemysłowej należy, o ile możliwości, wziąć pod rozwagę ogłaszanie periodycznego dziennika urzędowego w każdym państwie.

6. Wspólne koszty Biura międzynarodowego, utworzonego w myśl artykułu 13., nie powinny w żadnym razie przekraczać sumy ogólnej, odpowiadającej przeciętnemu dodatkowi rocznemu w kwocie 2000 fr. ze strony każdego z państw umawiających się.

W celu oznaczenia dodatku, którym każde państwo przyczyniać się ma do tej ogólnej sumy kosztów, podzielono państwa umawiające się, oraz te, które później przystąpią do Unii, na sześć klas, z których każda przyczynia się w stosunku pewnej oznaczonej ilości jednostek, a mianowicie

1. klasa	25 jednostek
2. "	20 "
3. "	15 "
4. "	10 "
5. "	5 "
6. "	3 "

Te współczynniki pomnożone będą przez liczbę państw, należących do każdej klasy, a suma otrzymanych w ten sposób iloczynów przedstawia ilość jednostek, przez którą podzielić należy ogólny wydatek. Iloraz przedstawi wówczas wysokość jednostki wydatku.

Pod względem rozdziału kosztów klasyfikuje się państwa umawiające się w sposób następujący :

1 ^{re} classe	France, Italie.
2 ^e „	Espagne.
3 ^e „	{ Belgique, Brésil, Portugal, Suisse.
4 ^e „	Pays-Bas.
5 ^e „	Serbie.
6 ^e „	Guatémala, Salvador.

L'Administration suisse surveillera les dépenses du Bureau international, fera les avances nécessaires et établira le compte annuel, qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Le Bureau international centralisera les renseignements de toute nature relatifs à la protection de la propriété industrielle, et les réunira en une statistique générale qui sera distribuée à toutes les Administrations. Il procédera aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédigera, à l'aide des documents qui seront mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique, en langue française, sur les questions concernant l'objet de l'Union.

Les numéros de cette feuille, de même que tous les documents publiés par le Bureau international, seront répartis entre les Administrations des États de l'Union, dans la proportion du nombre des unités contributives ci-dessus mentionnées. Les exemplaires et documents supplémentaires qui seraient réclamés, soit par lesdites Administrations, soit par des sociétés ou des particuliers, seront payés à part.

Le Bureau international devra se tenir en tout temps à la disposition des membres de l'Union, pour leur fournir, sur les questions relatives au service international de la propriété industrielle, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin.

L'administration du pays où doit siéger la prochaine Conférence préparera, avec le concours du Bureau international, les travaux de cette Conférence.

Le directeur du Bureau international assistera aux séances des Conférences et prendra part aux discussions sans voix délibérative. Il fera, sur sa gestion, un rapport annuel qui sera communiqué à tous les membres de l'Union.

La langue officielle du Bureau international sera la langue française.

7. — Le présent protocole de clôture, qui sera ratifié en même temps que la Convention conclue à la date de ce jour, sera considéré comme faisant partie intégrante de cette convention, et aura mêmes force, valeur et durée.

1. klasa	Francya, Włochy,
2. „	Hiszpania,
3. „	{ Belgia, Brazylia, Portugalia, Szwajcarya,
4. „	Niderlandy.
5. „	Serbia,
6. „	Gwatemala, Salvador.

Rząd szwajcarski będzie nadzorował wydatki Biura międzynarodowego, dostarczał potrzebnych zaliczek i zestawiał rachunek roczny, który będzie udzielany wszystkim innym rządóm.

Biuro międzynarodowe będzie zbierało wiadomości wszelkiego rodzaju, odnoszące się do ochrony własności przemysłowej, i zestawiało je w ogólną statystykę, którą rozdzielać należy pomiędzy rządy. Biuro będzie zajmowało się studjami ogólnie użytecznymi, posiadającymi znaczenie dla Unii, i redagowało przy pomocy dokumentów, dostarczanych mu przez poszczególne rządy, dziennik peryodyczny w języku francuskim, omawiający pytania, dotyczące przedmiotu Unii.

Numera dziennika tego oraz wszystkie pisma, ogłaszane przez Biuro międzynarodowe, rozdzielać należy pomiędzy rządy państw Unii w stosunku do ilości wspomnianych wyżej jednostek udziału w kosztach. Za dodatkowe egzemplarze i pisma, których żądałyby w danym razie wymienione rządy albo też stowarzyszenia lub osoby prywatne, należy płacić osobno.

Biuro międzynarodowe musi być zawsze do rozporządzenia członków Unii w celu udzielania im żądanych szczegółowych wyjaśnień co do pytań, odnoszących się do międzynarodowego zarządu spraw własności przemysłowej.

Rząd tego kraju, w którym obradować ma najbliższa konferencja, przygotowuje przy pomocy Biura międzynarodowego prace tej konferencji.

Naczelnik Biura międzynarodowego winien być obecny na posiedzeniach konferencji i brać udział w rozprawach bez głosu stanowczego. Winien on składać coroczne sprawozdanie ze swoich czynności, które udzielać należy członkom Unii.

Językiem urzędowym Biura międzynarodowego ma być język francuski.

7. Niniejszy protokół końcowy, który będzie ratyfikowany równocześnie z umową, zawartą w dniu dzisiejszym, ma być uważany za istotną część tej umowy i posiadać tę samą moc i ważność oraz ten sam czas trwania.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires soussignés ont dressé le présent protocole.

Signé:

Beyens.

Villeneuve.

Duc de Fernan-Nuñez.

P. Challemel-Lacour.

Ch. Hérisson.

Ch. Jagerschmidt.

Crisanto Medina.

Ressmann.

Baron de Zuylen de Nyevelt.

José Da Silva Mendes Leal.

F. D'Azevedo.

J. M. Torres-Cañedo.

Sima M. Marinovitch.

Lardy.

J. Weibel.

W dowód tego sporządzili podpisani pełnomocnicy protokół niniejszy.

Podpisano:

Beyens.

Villeneuve.

Książę de Fernan-Nuñez.

P. Challemel-Lacour.

Ch. Hérisson.

Ch. Jagerschmidt.

Crisanto Medina.

Ressmann.

Baron de Zuylen de Nyevelt.

José Da Silva Mendes Leal.

F. D'Azevedo.

J. M. Torres-Cañedo.

Sima M. Marinovitch.

Lardy.

J. Weibel.

II.

Arrangement

concernant

l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce

conclu

entre la Belgique, l'Espagne, la France, le Guatémala, l'Italie, les Pays-Bas, le Portugal, la Suisse et la Tunisie.

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des États ci-dessus énumérés,

Vu l'article 15 de la Convention internationale du 20 mars 1883 pour la protection de la propriété industrielle,

Ont, d'un commun accord, et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Art. 1er.

Les sujets ou citoyens de chacun des États contractants pourront s'assurer, dans tous les autres États, la protection de leurs marques de fabrique ou de commerce acceptées au dépôt dans le pays

Układ,

dotyczący

międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych,

zawarty

między Belgią, Hiszpanią, Francją, Gwatemalą, Włochami, Niderlandami, Portugalią, Szwajcaryą i Tunisem.

Podpisani pełnomocnicy rządów państw wyżej wymienionych zawarli, z uwagi na artykuł 15. międzynarodowego układu z dnia 20. marca 1883 dla ochrony własności przemysłowej, we wspólnem porozumieniu i z zastrzeżeniem ratyfikacji następujący układ:

Art. 1.

Poddani lub obywatele każdego z państw umawiających się będą mogli zapewnić sobie ochronę marek fabrycznych lub handlowych, dopuszczonych w kraju ojczystym do złożenia, we wszystkich innych

d'origine, moyennant le dépôt desdites marques au Bureau international à Berne, fait par l'entremise de l'Administration dudit pays d'origine.

Art. 2.

Sont assimilés aux sujets ou citoyens des États contractants les sujets ou citoyens des États n'ayant pas adhéré au présent Arrangement qui satisfont aux conditions de l'article 3 de la Convention.

Art. 3.

Le Bureau international enregistrera immédiatement les marques déposées conformément à l'article 1er. Il notifiera cet enregistrement aux États contractants. Les marques enregistrées seront publiées dans un supplément au journal du Bureau international, au moyen soit d'un dessin, soit d'une description présentée en langue française par le déposant.

En vue de la publicité à donner dans les divers États aux marques ainsi enregistrées, chaque administration recevra gratuitement du Bureau international le nombre d'exemplaires de la susdite publication qu'il lui plaira de demander.

Art. 4.

A partir de l'enregistrement ainsi fait au Bureau international, la protection dans chacun des États contractants sera la même que si la marque y avait été directement déposée.

Art. 5.

Dans les pays où leur législation les y autorise, les Administrations auxquelles le Bureau international notifiera l'enregistrement d'une marque auront la faculté de déclarer que la protection ne peut être accordée à cette marque sur leur territoire.

Elles devront exercer cette faculté dans l'année de la notification prévue par l'article 3.

Ladite déclaration ainsi notifiée au Bureau international sera par lui transmise sans délai à l'Administration du pays d'origine et au propriétaire de la marque. L'intéressé aura les mêmes moyens de recours que si la marque avait été par lui directement déposée dans le pays où la protection est refusée.

Art. 6.

La protection résultant de l'enregistrement au Bureau international durera vingt ans à partir de cet

państwach traktatowych przez złożenie wspomnianych marek w Biurze międzynarodowym w Bernie; złożenie to uskuteczni się za pośrednictwem władzy jednośnego kraju pochodzenia.

Art. 2.

Na równi z poddanymi lub obywatelami państw umawiających się postawieni będą poddani lub obywatele państw, które nie przystąpiły do niniejszego układu, jeżeli odpowiedzą warunkom, podanym w artykule 3. umowy.

Art. 3.

Biuro międzynarodowe wciągnie marki, złożone w myśl artykułu 1., natychmiast do rejestru i doniesie o wciągnięciu tem państwom umawiającym się. Wciągnięte marki ogłosi się w dodatku do dziennika, wydawanego przez Biuro międzynarodowe, na podstawie rysunku lub opisu, podanego przez zgłaszającego w języku francuskim.

Aby można było w poszczególnych państwach podać marki w ten sposób wciągnięte do wiadomości powszechnej, otrzyma każdy rząd bezpłatnie od Biura międzynarodowego taką ilość egzemplarzy wspomnianej wyżej publikacji, jakiej zażąda.

Art. 4.

Z chwilą uskutecznionego w sposób powyższy zarejestrowania marki w Biurze międzynarodowym, udzielona jej będzie w każdym z państw umawiających się taka sama ochrona, jak gdyby złożenie marki było nastąpiło bezpośrednio w tem państwie.

Art. 5.

Władze, którym Biuro międzynarodowe doniesie o zarejestrowaniu marki, będą miały w tych państwach, w których ustawodawstwo upoważnia je do tego, prawo oświadczenia, iż dotyczącej marce nie można przyznać ochrony na ich obszarze.

Z prawa tego muszą one skorzystać w ciągu terminu jednorocznego po doniesieniu, o którym mowa w artykule 3.

Biuro międzynarodowe winno udzielić natychmiast oświadczenie, które w ten sposób podano do jego wiadomości, władzy kraju pochodzenia i właścicielowi marki. Interesowany będzie miał do rozporządzenia te same środki prawne, jak gdyby był złożył markę bezpośrednio w tym kraju, w którym odmówiono jej ochrony.

Art. 6.

Ochrona, uzyskana przez zarejestrowanie w Biurze międzynarodowym, trwać będzie przez 20 lat,

enregistrement, mais ne pourra être invoquée en faveur d'une marque qui ne jouirait plus de la protection légale dans le pays d'origine.

Art. 7.

L'enregistrement pourra toujours être renouvelé suivant les prescriptions des articles 1 et 3.

Six mois avant l'expiration du terme de protection, le Bureau international donnera un avis officieux à l'Administration du pays d'origine et au propriétaire de la marque.

Art. 8.

L'Administration du pays d'origine fixera à son gré et percevra à son profit une taxe qu'elle réclamera du propriétaire de la marque dont l'enregistrement international est demandé.

A cette taxe s'ajoutera un émolument international de 100 francs, dont le produit annuel sera réparti par parts égales entre les États contractants par les soins du Bureau international, après déduction des frais communs nécessités par l'exécution de cet Arrangement.

Art. 9.

L'Administration du pays d'origine notifiera au Bureau international les annulations, radiations, renonciations, transmissions et autres changements qui se produiront dans la propriété de la marque.

Le Bureau international enregistrera ces changements, les notifiera aux Administrations contractantes et les publiera aussitôt dans son journal.

Art. 10.

Les Administrations régleront d'un commun accord les détails relatifs à l'exécution du présent Arrangement.

Art. 11.

Les États de l'Union pour la protection de la propriété industrielle qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 16 de la Convention du 20 mars 1883 pour la protection de la propriété industrielle.

Dès que le Bureau international sera informé qu'un État a adhéré au présent Arrangement, il adressera à l'Administration de cet État, conformément à l'article 3, une notification collective

licząc od chwili tego zarejestrowania; nie można jednak będzie korzystać z niej odnośnie do takiej marki, która w kraju pochodzenia nie doznaje już ochrony ustawowej.

Art. 7.

Zarejestrowanie będzie można zawsze odnawiać według postanowień artykułów 1. i 3.

Na sześć miesięcy przed upływem terminu ochronnego prześle Biuro międzynarodowe upomnienie zarówno władzy kraju pochodzenia, jak i właścicielowi marki.

Art. 8.

Władza kraju pochodzenia ustanowi takse według swego uznania i pobierać ją będzie na swoją korzyść od właściciela marki, co do której zażądano międzynarodowego zarejestrowania.

Do taksy tej doliczać się będzie należytość międzynarodową w kwocie 100 franków, z której dochód roczny rozdzieli Biuro międzynarodowe w równych częściach między państwa umawiające się, po potrąceniu wspólnych kosztów potrzebnych celem wykonania niniejszego układu.

Art. 9.

Władza kraju pochodzenia winna zawiadomić Biuro międzynarodowe o unieważnieniach, wykreśleniach, zrzeczeniach się, przeniesieniach i innych zmianach, zachodzących co do stanu posiadania marki.

Biuro międzynarodowe zarejestruje te zmiany, zawiadomi o nich władze umawiające się i ogłosi je bezzwłocznie w swoim dzienniku.

Art. 10.

Władze unormują w drodze wzajemnego porozumienia szczegóły, odnoszące się do wykonania niniejszego układu.

Art. 11.

Państwa, należące do Unii dla ochrony własności przemysłowej, które nie przystąpiły do niniejszego układu, powinno się na ich żądanie dopuścić do przyłączenia się do tegoż w formie, przepisanej artykułem 16. umowy dla ochrony własności przemysłowej z dnia 20. marca 1883.

Skoro Biuro międzynarodowe otrzyma wiadomość, iż pewne państwo przyłączyło się do niniejszego układu, wówczas prześle ono w myśl artykułu 3. władzy tego państwa ogólny wykaz wszystkich

des marques qui, à ce moment, jouissent de la protection internationale.

Cette notification assurera, par elle-même, aux dites marques le bénéfice des précédentes dispositions sur le territoire de l'État adhérent, et fera courir le délai d'un an pendant lequel l'Administration intéressée peut faire la déclaration prévue par l'article 5.

Art. 12.

Le présent Arrangement sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Madrid dans le délai de six mois au plus tard.

Il entrera en vigueur un mois à partir de l'échange des ratifications, et aura la même force et durée que la Convention du 20 mars 1883.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des États ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Madrid, le 14 avril 1891.

Pour la Belgique:

Th. de Bounder de Melsbroeck.

Pour l'Espagne:

S. Moret.

Marqués de Aguilar.

Enrique Calleja.

Luis Mariano de Larra.

Pour la France et la Tunisie:

P. Cambon.

Pour le Guatémala:

J. Carrera.

Pour l'Italie:

Maffei.

Pour les Pays-Bas:

Gericke.

Pour le Portugal:

Comte de Casal Ribeiro.

Pour la Suisse:

Ch. E. Lardet.

Morel.

marek, które w danej chwili korzystają z ochrony międzynarodowej.

Zawiadomienie to zapewni samo przez się wspomnianym markom na obszarze przystępującego państwa korzyści, określone w poprzedzających postanowieniach, a termin jednoroczny, w ciągu którego interesowana władza może złożyć oświadczenie, przewidziane w artykule 5., biegnąć będzie od chwili tego zawiadomienia.

Art. 12.

Niniejszy układ będzie ratyfikowany, a ratyfikacje będą wymienione w Madrycie najpóźniej w sześć miesięcy.

Układ ten nabywa mocy obowiązującej w miesiąc po wymianie ratyfikacji i ma tę samą skuteczność prawną i ten sam czas trwania, co układ z dnia 20. marca 1883.

W dowód tego pełnomocnicy wymienionych wyżej państw podpisali układ ten w Madrycie, dnia 14. kwietnia 1891.

Za Belgię:

Th. de Bounder de Melsbroeck.

Za Hiszpanię:

S. Moret.

Marqués de Aguilar.

Enrique Calleja.

Luis Mariano de Larra.

Za Francję i Tunis:

P. Cambon.

Za Gwatemalę:

J. Carrera.

Za Włochy:

Maffei.

Za Niderlandy:

Gericke.

Za Portugalię:

Comte de Casal-Ribeiro.

Za Szwajcaryę:

Ch. E. Lardet.

Morel.

Protocole de clôture.

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce, conclu à la date de ce jour, les Plénipotentiaires des États qui ont adhéré audit Arrangement sont convenus de ce qui suit:

Des doutes s'étant élevés au sujet de la portée de l'article 5, il est bien entendu que la faculté de refus que cet article laisse aux Administrations ne porte aucune atteinte aux dispositions de l'article 6 de la Convention du 20 mars 1883 et du paragraphe 4 du protocole de clôture qui l'accompagne, ces dispositions étant applicables aux marques déposées au Bureau international, comme elles l'ont été et le seront encore à celles déposées directement dans tous les pays contractants.

Le présent Protocole aura la même force et durée que l'Arrangement auquel il se rapporte.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires soussignés ont signé le présent Protocole à Madrid, le 14 avril 1891.

Pour la Belgique:

Th. de Bounder de Melsbroeck.

Pour l'Espagne:

S. Moret.
Marqués de Aguilar.
Enrique Calleja.
Luis Mariano de Larra.

Pour la France et la Tunisie:

P. Cambon.

Pour le Guatémala:

J. Carrera.

Pour l'Italie:

Maffei.

Pour les Pays-Bas:

Gericke.

Pour le Portugal:

Comte de Casal Ribeiro.

Pour la Suisse:

Ch. E. Lardet.
Morel.

Protokół końcowy.

Przystępując do podpisania zawartego w dniu dzisiejszym układu co do międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych, zgodzili się pełnomocnicy państw, które do układu tego przyłączyły się, na następujące postanowienia:

Ponieważ objawiła się wątpliwość co do doniosłości artykułu 5., przeto zgodzono się na to, że przyznane artykułem tym upoważnienie władz do odmówienia ochrony nie narusza pod żadnym względem postanowień artykułu 6. układu z dnia 20. marca 1883 i § 4. protokołu końcowego, dołączonego do tegoż, gdyż postanowienia te mogą być stosowane do marek, złożonych w Biurze międzynarodowym, w równej mierze, jak były stosowane i w przyszłości będą stosowane także do takich marek, które złożono bezpośrednio we wszystkich krajach umawiających się.

Niniejszy protokół będzie posiadał tę samą skuteczność prawną i ten sam czas trwania, jak układ, do którego się odnosi.

W dowód tego podpisani pełnomocnicy podpisali protokół niniejszy w Madrycie, dnia 14. kwietnia 1891.

Za Belgię:

Th. de Bounder de Melsbroeck.

Za Hiszpanię:

S. Moret.
Marqués de Aguilar.
Enrique Calleja.
Luis Mariano de Larra.

Za Francję i Tunis:

P. Cambon.

Za Gwatemalę:

J. Carrera.

Za Włochy:

Maffei.

Za Niderlandy:

Gericke.

Za Portugalię:

Comte de Casal Ribeiro.

Za Szwajcaryę:

Ch. E. Lardet.
Morel.

III.

Protocole

concernant

la dotation du Bureau international de l'Union pour la protection de la propriété industrielle

conclu

entre la Belgique, le Brésil, l'Espagne, les États-Unis d'Amérique, la France, la Grande-Bretagne, le Guatemala, l'Italie, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, la Suède, la Suisse et la Tunisie.

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des États ci-dessus énumérés,

Vu la déclaration adoptée le 12 mars 1883 par la Conférence internationale pour la protection de la propriété industrielle, réunie à Paris,

Ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté le Protocole suivant :

Art. 1er.

Le premier alinéa du chiffre 6 du Protocole de clôture annexé à la Convention internationale du 20 mars 1883 pour la protection de la propriété industrielle est abrogé et remplacé par la disposition suivante :

„Les dépenses du Bureau international institué par l'article 13 seront supportées en commun par les États contractants. Elles ne pourront, en aucun cas, dépasser la somme de 60.000 francs par année.“

Art. 2.

Le présent Protocole sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Madrid dans le délai de six mois au plus tard.

Il entrera en vigueur un mois à partir de l'échange des ratifications, et aura la même force et durée que la Convention du 20 mars 1883 dont il sera considéré comme faisant partie intégrante.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des États ci-dessus énumérés ont signé le présent Protocole à Madrid, le 15 avril 1891.

Pour la Belgique:

Th. de Bounder de Melsbroeck.

Pour le Brésil:

Luis F. d'Abreu.

Protokół,

dotyczący

uposażenia międzynarodowego Biura Unii dla ochrony własności przemysłowej,

zawarty

między Belgią, Brazylią, Hiszpanią, Stanami zjednoczonymi Ameryki, Francją, Wielką Brytanią, Gwatemalą, Włochami, Norwegią, Niderlandami, Portugalia, Szwecją, Szwajcaryą i Tunisem.

Podpisani pełnomocnicy wymienionych powyżej rządów zawarli z uwagi na oświadczenie, przyjęte w dniu 12. marca 1883 przez zgromadzoną w Paryżu międzynarodową konferencję dla ochrony własności przemysłowej, we wzajemnem porozumieniu i z zastrzeżeniem ratyfikacji następujący protokół:

Art. 1.

Uchyła się ustęp pierwszy liczby 6. protokołu końcowego, dołączonego do umowy dla ochrony własności przemysłowej z dnia 20. marca 1883, i zastępuje go następującem postanowieniem:

„Koszta Biura międzynarodowego, utworzonego na zasadzie art. 13., mają być wspólnie ponoszone przez państwa umawiające się. Nie powinny one w żadnym razie przekraczać sumy 60.000 franków rocznie.“

Art. 2.

Niniejszy protokół będzie ratyfikowany, a ratyfikacje będą wymienione w Madrycie najpóźniej w sześć miesięcy.

Protokół ten wejdzie w moc obowiązującą w miesiąc po wymianie ratyfikacji i będzie miał tę samą skuteczność prawną i ten sam czas trwania, co układ z dnia 20. marca 1883, za którego istotną część składową należy go uważać.

W dowód tego pełnomocnicy wymienionych powyżej państw podpisali protokół niniejszy w Madrycie, dnia 15. kwietnia 1891.

Za Belgię:

Th. de Bounder de Melsbroeck.

Za Brazylię:

Luis F. d'Abreu.

Pour l'Espagne:

S. Moret.

Marqués de Aguilar.

Enrique Calleja.

Luis Mariano de Larra.

Pour les États-Unis d'Amérique:

E. Burd Grubb.

Pour la France et la Tunisie:

P. Cambon.

Pour la Grande-Bretagne:

Francis Clare Ford.

Pour le Guatemala:

J. Carrera.

Pour l'Italie:

Maffei.

Pour la Norvège:

Arild Huitfeldt.

Pour les Pays-Bas:

Gericke.

Pour le Portugal:

Comte de Casal Ribeiro.

Pour la Suède:

Arild Huitfeldt.

Pour la Suisse:

Ch. E. Lardet.

Morel.

Za Hiszpanię:

S. Moret.

Marqués de Aguilar.

Enrique Calleja.

Luis Mariano de Larra.

Za Stany zjednoczone Ameryki:

E. Burd Grubb.

Za Francję i Tunis:

P. Cambon.

Za Wielką Brytanię:

Francis Clare Ford.

Za Gwatemalę:

J. Carrera.

Za Włochy:

Maffei.

Za Norwegię:

Arild Huitfeldt.

Za Niderlandy:

Gericke.

Za Portugalię:

Comte de Casal Ribeiro.

Za Szwecję:

Arild Huitfeldt.

Za Szwajcaryę:

Ch. E. Lardet.

Morel.

IV.

Acte additionnel

du 14 décembre 1900

**modifiant la convention du
20 mars 1883**

ainsi que

le Protocole de clôture y annexé.

Sa Majesté le Roi des Belges; le Président des États-Unis du Brésil; Sa Majesté le Roi de Danemark; le Président de la République Dominicaine; Sa Majesté le Roi d'Espagne et, en son Nom, Sa Majesté la Reine Régente du Royaume; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves; Sa Majesté le Roi de Serbie; Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège; le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse; le Gouvernement Tunisien,

ayant jugé utile d'apporter certaines modifications et additions à la Convention internationale du 20 mars 1883, ainsi qu'au Protocole de clôture annexé à ladite Convention, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. A. Nyssens, Ancien Ministre de l'Industrie et du Travail;

M. L. Capelle, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Directeur général du Commerce et des Consuls au Ministère des Affaires Étrangères;

M. Georges de Ro, Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles, Ancien Secrétaire de l'Ordre;

M. J. Dubois, Directeur général au Ministère de l'Industrie et du Travail.

Le Président des États-Unis du Brésil:

M. da Cunha, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire des États-Unis du Brésil près Sa Majesté le Roi des Belges.

Akt dodatkowy

z dnia 14. grudnia 1900,

**obejmujący zmiany umowy z dnia
20. marca 1883,**

tudzież

protokołu końcowego do tej umowy.

Najjaśniejszy Król Belgów, Prezydent Stanów Zjednoczonych brazylijskich, Najjaśniejszy Król duński, Prezydent Rzeczypospolitej San Domingo, Najjaśniejszy Król hiszpański i w imieniu Jego Najjaśniejsza Królowa-regentka królestwa, Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki, Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej, Najjaśniejsza Królowa Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii, Cesarzowa indyjska, Najjaśniejszy Król włoski, Najjaśniejszy Cesarz japoński, Najjaśniejsza Królowa niderlandzka, Najjaśniejszy Król Portugalii i Algarbii, Najjaśniejszy Król serbski, Najjaśniejszy Król szwedzi i norweski, Rada Związkowa Związku szwajcarskiego, Rząd tunetański,

uznawszy za korzystne zaprowadzenie pewnych zmian i dodatków do umowy międzynarodowej z dnia 20. marca 1883, oraz do protokołu końcowego, dołączonego do tej umowy, zamianowali Swoimi pełnomocnikami, w szczególności:

Najjaśniejszy Król Belgów:

pana A. Nyssens, byłego ministra handlu i robót publicznych;

pana L. Capelle, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra, generalnego dyrektora dla spraw handlowych i konsularnych w ministerstwie spraw zewnętrznych;

pana Georges de Ro, adwokata przy trybunale apelacyjnym w Brukseli, byłego sekretarza izby adwokackiej;

pana J. Dubois, generalnego dyrektora w ministerstwie handlu i robót publicznych.

Prezydent Stanów Zjednoczonych brazylijskich:

pana da Cunha, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra Stanów Zjednoczonych brazylijskich przy Najjaśniejszym Królu Belgów.

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. H. Holten-Nielsen, Membre de la Commission des brevets, Enregistreur des marques de fabrique.

Le Président de la République Dominicaine:

M. J. W. Hunter, Consul général de la République Dominicaine à Anvers.

Sa Majesté le Roi d'Espagne et, en Son Nom, Sa Majesté La Reine Régente du Royaume:

M. de Villa Urrutia, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges.

Le Président des États-Unis d'Amérique:

M. Lawrence Townsend, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire des États-Unis d'Amérique près Sa Majesté le Roi des Belges;

M. Francis Forbes;

M. Walter H. Chamberlin, Assistant Commissioner of Patents.

Le Président de la République Française:

M. Gérard, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

M. C. Nicolas, ancien Conseiller d'État, Directeur honoraire au Ministère du Commerce, de l'Industrie, des Postes et des Télégraphes;

M. Michel Pelletier, avocat à la Cour d'Appel de Paris.

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes:

Le Très Honorable C. B. Stuart Wortley, M. P.;

Sir Henry Bergne, K. C. M. G., Chef du Département commercial au Foreign Office;

M. C. N. Dalton, C. B., Comptroller General of Patents.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Romeo Cantagalli, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Najjaśniejszy Król duński:

pana H. Holten-Nielsen, członka komisji patentowej, naczelnika urzędu rejestrowania marek.

Prezydent Rzeczypospolitej San Domingo:

pana J. W. Hunter, generalnego konsula Rzeczypospolitej Domingo w Antwerpii.

Najjaśniejszy Król hiszpański i w imieniu Jego Najjaśniejsza Królowa-regentka królestwa:

pana de Villa Urrutia, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Najjaśniejszym Królu Belgów.

Stany zjednoczone Ameryki północnej:

pana Lawrence Townsend, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra Stanów zjednoczonych Ameryki przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

pana Francis Forbes;

pana Waltera H. Chamberlin, zastępcę komisarza patentowego.

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

pana Gérard, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra Francji przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

pana C. Nicolas, byłego radcę stanu, honorowego dyrektora w ministerstwie handlu, przemysłu, poczt i telegrafów;

pana Michel Pelletier, adwokata przy Trybunale apelacyjnym w Paryżu.

Najjaśniejsza Królowa zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa indyjska:

wielce szanownego pana C. B. Stuart Wortley, członka parlamentu;

Sir Henry Bergne, K. C. M. G., naczelnika departamentu handlowego w Urzędzie spraw zagranicznych;

pana C. N. Dalton, C. B., generalnego kontrolora patentów.

Najjaśniejszy Król włoski:

pana Romeo Cantagalli, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

M. le Commandeur Carlo Francesco Gabba, Sénateur, Professeur à l'Université de Pise;

M. le Chevalier Samuele Ottolenghi, Chef de division au Ministère de l'Agriculture, de l'Industrie et du Commerce, Directeur du Bureau de la Propriété industrielle.

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

M. Ichtiro Motono, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. F. W. I. G. Snyder van Wissenkerke, Docteur en droit, Conseiller au Ministère de la Justice, Directeur du Bureau de la Propriété industrielle.

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves:

M. le Conseiller E. Madeira Pinto, Directeur Général au Ministère des Travaux Publics, du Commerce et de l'Industrie.

Sa Majesté le Roi de Serbie:

M. le Docteur Michel Vouitch, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Paris.

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège:

M. le comte Wrangel, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges.

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

M. J. Borel, Consul-Général de la Confédération suisse à Bruxelles;

M. le Docteur Louis Rodolphe de Salis, Professeur à Berne.

Le Président de la République Française:

Pour la Tunisie:

M. Gérard, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

M. Bladé, Consul de première classe au Ministère des Affaires Étrangères de France.

komandora Carlo Francesco Gabba, senatora i profesora uniwersytetu w Pizie;

pana Samuele kawalera Ottolenghi, szefa sekcji w ministerstwie rolnictwa, handlu i przemysłu, naczelnika biura dla własności przemysłowej.

Najjaśniejszy Cesarz japoński:

pana Ichtiro Motono, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Najjaśniejszym Królu Belgów.

Najjaśniejsza Królowa niderlandzka:

pana F. W. I. G. Snyder van Wissenkerke, doktora praw, radcę w ministerstwie sprawiedliwości, naczelnika biura dla własności przemysłowej.

Najjaśniejszy Król Portugalii i Algarbii:

radcę E. Madeira Pinto, generalnego dyrektora w ministerstwie robót publicznych, handlu i przemysłu.

Najjaśniejszy Król serbski:

Dra Michel Vouitch, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra w Paryżu.

Najjaśniejszy Król szwedzi i norweski:

hrabiego Wrangel, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Najjaśniejszym Królu Belgów.

Rada związkowa Związku szwajcarskiego:

pana J. Borel, generalnego konsula Związku szwajcarskiego w Brukseli;

Dra Louis Rodolphe de Salis, profesora w Bernie.

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

Za Tunis:

pana Gérard, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

pana Bladé, konsula pierwszej klasy w francuskim ministerstwie spraw zewnętrznych.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1er.

La Convention internationale du 20 mars 1883 est modifiée ainsi qu'il suit:

I. L'article 3 de la Convention aura la teneur suivante:

Art. 3.

Sont assimilés aux sujets ou citoyens des États contractants, les sujets ou citoyens des États ne faisant pas partie de l'Union qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux effectifs et sérieux sur le territoire de l'un des États de l'Union.

II. L'article 4 aura la teneur suivante:

Art. 4.

Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des États contractants, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres États et sous réserve des droits des tiers, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres États de l'Union avant l'expiration de ces délais ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation, par la mise en vente d'exemplaires du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque.

Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de douze mois pour les brevets d'invention, et de quatre mois pour les dessins ou modèles industriels, ainsi que pour les marques de fabrique ou de commerce.

III. Il est inséré dans la Convention un article 4 bis ainsi conçu:

Art. 4 bis.

Les brevets demandés dans les différents États contractants par des personnes admises au bénéfice de la Convention aux termes des articles 2 et 3, seront indépendants des brevets obtenus pour la même invention dans les autres États adhérents ou non à l'Union.

Po udzieleniu sobie dotyczących pełnomocnictw i stwierdzeniu ich dobrej i należytej formy, zgodzili się pełnomocnicy ci na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Zmienia się umowę międzynarodową z dnia 20. marca 1883 w sposób następujący:

I. Artykuł 3. umowy tej otrzyma następującą osnovę:

Art. 3.

Na równi z poddanymi lub obywatelami państw umawiających się postawieni będą poddani lub obywatele państw, nie należących do Unii, o ile posiadają na obszarze jednego z państw objętych Unią miejsce zamieszkania albo rzeczywiste i prawdziwe zakłady przemysłowe lub handlowe.

II. Artykuł 4. umowy tej otrzyma następującą osnovę:

Art. 4.

Kto w jednym z państw umawiających się złoży przepisowo podanie o patent na wynalazek albo o wzór lub model przemysłowy lub o markę fabryczną albo handlową, korzystać będzie celem złożenia podania w innych państwach i z zastrzeżeniem praw osób trzecich z prawa pierwszeństwa w ciągu wyznaczonych poniżej terminów.

Stosownie do tego złożenie, dokonane później w jednym z innych państw Unii przed upływem tych terminów, nie będzie mogło stać się bezskutecznym wskutek okoliczności, zaszytych w międzyczasie, w szczególności wskutek innego złożenia, wskutek ogłoszenia wynalazku lub jego wykonywania, wskutek trzymania na sprzedaż egzemplarzy wzoru lub modelu, wreszcie wskutek używania marki.

Wspomniane wyżej terminy pierwszeństwa wynosić będą dwanaście miesięcy dla patentów na wynalazki, a cztery miesiące dla wzorów lub modeli przemysłowych, tudzież dla marek fabrycznych lub handlowych.

III. W umowie zamieści się artykuł 4 b o następującem brzmieniu:

Art. 4 b.

Patenty, zgłoszone w poszczególnych państwach traktatowych przez osoby, korzystające w myśl artykułu 2. i 3. umowy z praw zapewnionych umową, będą niezależne od patentów, uzyskanych dla tego samego wynalazku w innych państwach, należących lub nie należących do Unii.

Cette disposition s'appliquera aux brevets existants au moment de sa mise en vigueur.

Il en sera de même, en cas d'accession de nouveaux États, pour les brevets existants de part et d'autre au moment de l'accession.

IV. Il est ajouté à l'article 9 deux alinéas ainsi conçus:

Dans les États dont la législation n'admet pas la saisie à l'importation, cette saisie pourra être remplacée par la prohibition d'importation.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

V. L'article 10 aura la teneur suivante:

Art. 10.

Les dispositions de l'article précédent seront applicables à tout produit portant faussement, comme indication de provenance, le nom d'une localité déterminée, lorsque cette indication sera jointe à un nom commercial fictif ou emprunté dans une intention frauduleuse.

Est réputé partie intéressée tout producteur, fabricant ou commerçant, engagé dans la production, la fabrication ou le commerce de ce produit, et établi soit dans la localité faussement indiquée comme lieu de provenance, soit dans la région où cette localité est située.

VI. Il est inséré dans la Convention un article 10 bis ainsi conçu:

Art. 10 bis.

Les ressortissants de la Convention (art. 2 et 3) jouiront, dans tous les États de l'Union, de la protection accordée aux nationaux contre la concurrence déloyale.

VII. L'article 11 aura la teneur suivante:

Art. 11.

Les Hautes Parties contractantes accorderont, conformément à la législation de chaque pays, une protection temporaire aux inventions brevetables, aux dessins ou modèles industriels, ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux Expositions internationales officielles ou officiellement reconnues, organisées sur le territoire de l'une d'elles.

VIII. L'article 14 aura la teneur suivante:

Art. 14.

La présente Convention sera soumise à des revisions périodiques en vue d'y introduire les

Postanowienie to będzie mogło być stosowane do patentów, istniejących w czasie, gdy ono uzyska moc obowiązującą.

To samo ma mieć miejsce także w razie przystąpienia nowych państw odnośnie do patentów, istniejących u obu stron w czasie przystąpienia.

IV. Do artykułu 9. doda się dwa ustępy w następującem brzmieniu:

W tych państwach, których ustawodawstwo nie zezwala na konfiskatę przy dowozie, będzie można konfiskatę tę zastąpić zakazem dowozu.

Władze nie będą obowiązane do wykonywania konfiskaty w razie przewozu.

V. Artykuł 10. otrzyma następujące brzmienie:

Art. 10.

Postanowienia poprzedzającego artykułu będą mogły mieć zastosowanie do każdego wytworu, który nosi fałszywie jako oznaczenie pochodzenia nazwę pewnego miejsca, jeżeli w zamiarze oszustym połączono oznaczenie to ze zmyśloną lub zapożyczoną nazwą handlową.

Za interesowanego uważać należy każdego producenta, fabrykanta lub kupca, który zajmuje się wyrobem lub fabrykacją wytworu, albo handlem nim i ma swój zakład czy to w samem miejscu, podanem fałszywie jako miejsce pochodzenia, czy też w okolicy, w której miejsce to leży.

VI. Zamieści się w umowie artykuł 10. bis o następującej osnowie:

Art. 10. bis.

Osoby, objęte umową (art. 2. i 3. umowy), korzystać będą we wszystkich państwach Unii z takiej ochrony przeciw nierzetelnej konkurencji, jaka przyznana jest własnym obywatelom.

VII. Artykuł 11. otrzyma następującą osnowę:

Art. 11.

Wysokie Strony umawiające się przyznawać będą zgodnie z ustawodawstwem każdego państwa wynalazkom, nadającym się do opatentowania, tudzież wzorom lub modelom, oraz markom fabrycznym lub handlowym czasową ochronę odnośnie do tych wyrobów, które wystawione będą na pokaz na wystawach międzynarodowych, urządzonych lub uznanych urzędownie na obszarze jednej ze stron umawiających się.

VIII. Artykuł 14. otrzyma następującą osnowę:

Art. 14.

Niniejsza umowa winna podlegać peryodycznym rewizjom, aby można było wprowadzać do niej

améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

A cet effet, des Conférences auront lieu successivement, dans l'un des États contractants, entre les Délégués desdits États.

IX. L'article 16 aura la teneur suivante:

Art. 16.

Les États qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention, et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement suisse aux autres États unionistes, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée par l'État adhérent.

Article 2.

Le Protocole de Clôture annexé à la Convention internationale du 20 mars 1883 est complété par l'addition d'un numéro 3 bis, ainsi conçu:

3 bis: Le breveté, dans chaque pays, ne pourra être frappé de déchéance pour cause de non-exploitation qu'après un délai minimum de trois ans, à dater du dépôt de la demande dans le pays dont il s'agit, et dans le cas où le breveté ne justifierait pas des causes de son inaction.

Article 3.

Le présent Acte additionnel aura même valeur et durée que la Convention du 20 mars 1883.

Il sera ratifié, et les ratifications en seront déposées à Bruxelles, au Ministère des Affaires Étrangères, aussitôt que faire se pourra, et au plus tard dans le délai de dix-huit mois à dater du jour de la signature.

Il entrera en vigueur trois mois après la clôture du procès-verbal de dépôt.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Acte additionnel.

poprawki, nadające się do wydoskonalenia systemu Unii.

W tym celu powinny odbywać się kolejno w poszczególnych państwach traktatowych konferencje delegatów wymienionych państw.

IX. Artykuł 16. otrzyma następującą osnovę:

Art. 16.

Państwa, które nie wzięły udziału w niniejszej umowie, winno się na skutek postawionego przez nie wniosku dopuścić do przyłączenia się do tejsze.

Przyłączenie to ma być podane do wiadomości rządu Związku szwajcarskiego drogą dyplomatyczną, a rząd ten doniesie o niem wszystkim innym państwom.

Następstwem przyłączenia się będzie przystąpienie z pełnym skutkiem prawnym do wszystkich postanowień i dopuszczenie do wszystkich korzyści, postanowionych w umowie niniejszej; skutki przystąpienia tego zaistnieją w miesiąc po przesłaniu doniesienia, wystosowanego przez Związek szwajcarski do innych państw Unii, wyjąwszy gdyby państwo świeżo przystępujące podało termin późniejszy.

Artykuł 2.

Protokół końcowy do międzynarodowej umowy z dnia 20. marca 1883 uzupełnia się przez dodanie ustępu 3 b w następującej osnovie:

3 b: Cofnięcie patentu z powodu niewykonania nie będzie mogło nastąpić w żadnym kraju przed upływem trzech lat od chwili złożenia podania w odnośnym kraju i tylko w tym wypadku, jeżeli posiadacz patentu nie zdoła usprawiedliwić swej beczynności.

Artykuł 3.

Niniejszy akt dodatkowy będzie posiadał to samo znaczenie i ten sam czas trwania, co umowa z dnia 20. marca 1883.

Będzie on ratyfikowany, a ratyfikacje będą złożone w Brukseli w Ministerstwie spraw zewnętrznych, o ile możliwości najwcześniej, najpóźniej zaś w ciągu 18 miesięcy, licząc od dnia podpisania.

Akt ten uzyska moc obowiązującą w trzy miesiące po zamknięciu protokołu, spisaneego względem złożenia ratyfikacyi.

W dowód tego odnośni pełnomocnicy podpisali niniejszy akt dodatkowy.

Fait à Bruxelles, en un seul exemplaire, le
14 décembre 1900.

Pour la Belgique:

Signé: A. Nyssens.
Capelle.
Georges de Ro.
J. Dubois.

Pour le Brésil:

Signé: F. Xavier da Cunha.

Pour le Danemark:

Signé: H. Holten-Nielsen.

Pour la République Dominicaine:

Signé: John W. Hunter.

Pour l'Espagne:

Signé: W. R. de Villa Urrutia.

Pour les États-Unis d'Amérique:

Signé: Lawrence Townsend.
Francis Forbes.
Walter H. Chamberlin.

Pour la France:

Signé: A. Gérard.
C. Nicolas.
Michel Pelletier.

Pour la Grande-Bretagne:

Signé: Charles B. Stuart Wortley.
H. G. Bergne.
C. N. Dalton.

Pour l'Italie:

Signé: R. Cantagalli.
C. F. Gabba.
S. Ottolenghi.

Pour le Japon:

Signé: J. Motono.

Pour la Norvège:

Signé: Cte Wrangel.

Pour les Pays-Bas:

Signé: Snyder van Wissenkerke.

Pour le Portugal:

Signé: Ernesto Madeira Pinto.

Pour la Serbie:

Signé: Dr. Michel Vouitch.

Sporządzono w Brukseli w jednym jedynym
egzemplarzu, dnia 14. grudnia 1900.

Za Belgię:

Podpisano: A. Nyssens.
Capelle.
Georges de Ro.
J. Dubois.

Za Brazylię:

Podpisano: F. Xavier da Cunha.

Za Danię:

Podpisano: H. Holten-Nielsen.

Za Rzeczpospolitą San Domingo:

Podpisano: John W. Hunter.

Za Hiszpanię:

Podpisano: W. R. de Villa Urrutia.

Za Stany zjednoczone Ameryki:

Podpisano: Lawrence Townsend.
Francis Forbes.
Walter H. Chamberlin.

Za Francję:

Podpisano: A. Gérard.
C. Nicolas.
Michel Pelletier.

Za Wielką Brytanię:

Podpisano: Charles B. Stuart Wortley.
H. G. Bergne.
C. N. Dalton.

Za Włochy:

Podpisano: R. Cantagalli.
C. F. Gabba.
S. Ottolenghi.

Za Japonię:

Podpisano: J. Motono.

Za Norwegię:

Podpisano: Cte Wrangel.

Za Niderlandy:

Podpisano: Snyder van Wissenkerke.

Za Portugalię:

Podpisano: Ernesto Madeira Pinto.

Za Serbię:

Podpisano: Dr. Michel Vouitch.

Pour la Suède:Signé: Cte Wrangel.**Pour la Suisse:**

Signé: Jules Borel.

L. R. de Salis.

Pour la Tunisie:

Signé: A. Gérard.

Etienne Bladé.

Za Szwecyę:Podpisano: Cte Wrangel.**Za Szwajcaryę:**

Podpisano: Jules Borel.

L. R. de Salis.

Za Tunis:

Podpisano: A. Gérard.

Etienne Bladé.

V.

Acte additionnel

du 14 décembre 1900

à l'arrangement du 14 avril 1891

concernant

**l'enregistrement international des
marques de fabrique ou de com-
merce**

conclu entre

**la Belgique, le Brésil, l'Espagne, la France,
l'Italie, les Pays-Bas, le Portugal, la Suisse
et la Tunisie.****Article Premier.****Les soussignés, dûment autorisés par leurs
Gouvernements respectifs, ont, d'un commun
accord, arrêté ce qui suit:***I. L'article 2 de l'Arrangement du 14 avril
1891 aura la teneur suivante:***Art. 2.**

Sont assimilés aux sujets ou citoyens des États contractants les sujets ou citoyens des États n'ayant pas adhéré au présent Arrangement qui, sur le territoire de l'Union restreinte constituée par ce dernier, satisfont aux conditions établies par l'article 3 de la Convention générale.

Akt dodatkowy

z dnia 14. grudnia 1900

do układu z dnia 14. kwietnia 1891,

dotyczącego

**międzynarodowego rejestro-
wania marek fabrycznych lub
handlowych,**

zawarty

**między Belgią, Brazylią, Hiszpanią, Fran-
cją, Włochami, Niderlandami, Portugalia,
Szwajcaryą i Tunisem.****Artykuł 1.****Podpisani, upelnomocnieni przez swoje rządy
w sposób należyty, ułożyli zgodnie następujące
postanowienia:***I. Artykuł 2. układu z dnia 14. kwietnia 1891
otrzyma następującą osnovę:***Art. 2.**

Na równi z poddanymi lub obywatelami państw umawiających się postawieni będą poddani lub obywatele państw, które nie przystąpiły do niniejszego układu, jeżeli na obszarze ściślejszej Unii, stworzonej niniejszą umową, uczynią zadość warunkom, podanym w artykule 3. ogólnej umowy.

II. L'article 3 aura la teneur suivante:

Art. 3.

Le Bureau international enregistrera immédiatement les marques déposées conformément à l'article 1er. Il notifiera cet enregistrement aux États contractants. Les marques enregistrées seront publiées dans un supplément au journal du Bureau international au moyen d'un cliché fourni par le déposant.

Si le déposant revendique la couleur à titre d'élément distinctif de sa marque, il sera tenu:

1° De le déclarer, et d'accompagner son dépôt d'une description qui fera mention de la couleur;

2° De joindre à sa demande des exemplaires de ladite marque en couleur, qui seront annexés aux notifications faites par le Bureau international. Le nombre de ces exemplaires sera fixé par le Règlement d'exécution.

En vue de la publicité à donner, dans les divers États, aux marques enregistrées, chaque Administration recevra gratuitement du Bureau international le nombre d'exemplaires de la susdite publication qu'il lui plaira de demander.

III. Il est inséré dans l'Arrangement un article 4 bis ainsi conçu:

Art. 4 bis.

Lorsqu'une marque, déjà déposée dans un ou plusieurs des États contractants, a été postérieurement enregistrée par le Bureau international au nom du même titulaire ou de son ayant cause, l'enregistrement international sera considéré comme substitué aux enregistrements nationaux antérieurs, sans préjudice des droits acquis par le fait de ces derniers.

IV. L'article 5 aura la teneur suivante:

Art. 5.

Dans les pays où leur législation les y autorise, les Administrations auxquelles le Bureau international notifiera l'enregistrement d'une marque, auront la faculté de déclarer que la protection ne peut être accordée à cette marque sur leur territoire. Un tel refus ne pourra être opposé que dans les conditions qui s'appliqueraient, en vertu de la Convention du 20 mars 1883, à une marque déposée à l'enregistrement national.

II. Artykuł 3. otrzyma następującą osnovę:

Art. 3.

Biuro międzynarodowe wciągnie marki, złożone w myśl artykułu 1., natychmiast do rejestru i doniesie o wciągnięciu tem państwom umawiającym się. Wciągnięte marki ogłosi się w dodatku do dziennika, wydawanego przez Biuro międzynarodowe, na podstawie odcisku, dostarczonego przez składającego.

Jeżeli składający używa pewnej barwy, jako cechy odróżniającej swą markę, wówczas będzie on obowiązany:

1. Oznajmić to wyraźnie i dołączyć do swego zgłoszenia opis, w którym barwa ta będzie podana;

2. załączyć do swego podania o zarejestrowanie kolorowe egzemplarze odnośnej marki, które dołączone będą do doniesień, jakie wyśle Biuro międzynarodowe. Ilość tych egzemplarzy ustalona będzie przepisem wykonawczym.

Aby można było w poszczególnych państwach podać marki zarejestrowane do wiadomości powszechnej, otrzyma każdy rząd bezpłatnie od Biura międzynarodowego taką ilość egzemplarzy wspomnianej wyżej publikacyi, jakiej zażąda.

III. Wstawi się do układu artykuł 4 b w następującej osnovie:

Art. 4 b.

Jeżeli Biuro międzynarodowe zarejestrowało dodatkowo markę, wpisaną już do rejestru w jednym lub w kilku z państw umawiających się, na korzyść tego samego posiadacza lub jego prawonabywcy, wówczas uważać należy zarejestrowanie międzynarodowe za zastępujące poprzednie państwowe wpisy do rejestru, niezależnie jednak od praw, nabytych już przez te ostatnie.

IV. Artykuł 5. otrzyma następującą osnovę:

Art. 5.

Władze, którym Biuro międzynarodowe doniesie o zarejestrowaniu marki, będą miały w tych państwach, w których ustawodawstwo upoważnia je do tego, prawo oświadczenia, iż dotyczącej marce nie można przyznać ochrony na ich obszarze. Takie odmówienie ochrony będzie jednak mogło nastąpić tylko z powodów, które stosownie do umowy z dnia 20. marca 1883 byłyby dopuszczalne co do marki, złożonej do zarejestrowania w odnośnym państwie.

Elles devront exercer cette faculté dans le délai prévu par leur loi nationale, et, au plus tard, dans l'année de la notification prévue par l'article 3, en indiquant au Bureau international leurs motifs de refus.

Ladite déclaration ainsi notifiée au Bureau international sera par lui transmise sans délai à l'Administration du pays d'origine et au propriétaire de la marque. L'intéressé aura les mêmes moyens de recours que si la marque avait été par lui directement déposée dans le pays où la protection est refusée.

V. Il est inséré dans l'Arrangement un article 5 bis ainsi conçu :

Art. 5 bis.

Le Bureau international délivrera à toute personne qui en fera la demande, moyennant une taxe fixée par le Règlement, une copie des mentions inscrites dans le Registre relativement à une marque déterminée.

VI. L'article 8 aura la teneur suivante :

Art. 8.

L'Administration du pays d'origine fixera à son gré, et percevra à son profit, une taxe qu'elle réclamera du propriétaire de la marque dont l'enregistrement international est demandé.

A cette taxe s'ajoutera un émolument international de 100 francs pour la première marque, et de 50 francs pour chacune des marques suivantes, déposées en même temps par le même propriétaire. Le produit annuel de cette taxe sera réparti par parts égales entre les États contractants par les soins du Bureau international, après déduction des frais communs nécessités par l'exécution de cet Arrangement.

VII. Il est inséré dans l'Arrangement un article 9 bis ainsi conçu :

Art. 9 bis.

Lorsqu'une marque inscrite dans le Registre international sera transmise à une personne établie dans un État contractant autre que le pays d'origine de la marque, la transmission sera notifiée au Bureau international par l'Administration de ce même pays d'origine. Le Bureau international enregistrera la transmission et, après avoir reçu l'assentiment de l'Administration à laquelle ressortit le nouveau titulaire, il la notifiera aux autres Administrations et la publiera dans son journal.

Z powyższego prawa muszą władze te skorzystać w ciągu terminu, zastrzeżonego przez ustawodawstwo krajowe, a najpóźniej w przeciągu terminu jednoręcznego po doniesieniu, o którym mowa w artykule 3., przy czem zawiadomić należy Biuro międzynarodowe o powodach odmówienia ochrony.

Biuro międzynarodowe winno udzielić natychmiast oświadczenie, które w ten sposób podano do jego wiadomości, władzy kraju pochodzenia i właścicielowi marki. Interesowany będzie miał do rozporządzenia te same środki prawne, jak gdyby był złożył markę bezpośrednio w tym kraju, w którym odmówiono jej ochrony.

V. W układzie zamieści się artykuł 5 b w następującem brzmieniu :

Art. 5 b.

Biuro międzynarodowe wyda każdemu na żądanie za złożeniem taksy, ustanowionej w przepisie wykonawczym, odpis wszystkich wpisów rejestrowych, odnoszących się do pewnej marki.

VI. Artykuł 8. otrzyma następujące brzmienie :

Art. 8.

Władza kraju pochodzenia ustanowi taksę wdług swego uznania i pobierać ją będzie na swoją korzyść od właściciela marki, co do której zażądanu międzynarodowego zarejestrowania.

Do taksy tej doliczać się będzie należytość międzynarodową w kwocie 100 franków za pierwszą markę, a po 50 franków za wszystkie dalsze marki, złożone równocześnie przez tego samego zgłaszającego. Dochód roczny z tej taksy rozdzieli Biuro międzynarodowe w równych częściach między państwa umawiające się, po potrąceniu wspólnych kosztów potrzebnych celem wykonania niniejszego układu.

VII. W układzie zamieści się artykuł 9 b w następującej osnowie :

Art. 9 b.

W razie przeniesienia marki wpisanej do rejestru międzynarodowego na osobę, osiadłą w innym państwie traktatowem a nie w kraju pochodzenia, winna władza odnośnego kraju pochodzenia zawiadomić o tem przeniesieniu Biuro międzynarodowe. Biuro międzynarodowe wciągnie wówczas przeniesienie do rejestru, a po nadejściu oświadczenia zezwalającego ze strony odnośnej władzy, której podlega nowy posiadacz marki, doniesie o przeniesieniu innym rządóm i ogłosi je w swym dzienniku.

La présente disposition n'a point pour effet de modifier les législations des États contractants qui prohibent la transmission de la marque sans la cession simultanée de l'établissement industriel ou commercial dont elle distingue les produits.

Nulle transmission de marque inscrite dans le Registre international, faite au profit d'une personne non établie dans l'un des pays signataires, ne sera enregistrée.

Article 2.

Le Protocole de clôture signé en même temps que l'Arrangement du 14 avril 1891 est supprimé.

Article 3.

Le présent Acte additionnel aura même valeur et durée que l'Arrangement auquel il se rapporte.

Il sera ratifié, et les ratifications en seront déposées à Bruxelles, au Ministère des Affaires Étrangères, aussitôt que faire se pourra, et au plus tard dans le délai d'un an à dater du jour de la signature.

Il entrera en vigueur trois mois après la clôture du procès-verbal de dépôt.

En foi de quoi les soussignés ont signé le présent Acte additionnel.

Fait à Bruxelles, en un seul exemplaire, le 14 décembre 1906.

Pour la Belgique:

Signé: A. Nyssens.

Capelle.

Georges de Ro.

J. Dubois.

Pour le Brésil:

Signé: F. Xavier da Cunha.

Pour l'Espagne:

Signé: W. R. de Villa Urrutia.

Pour la France:

Signé: A. Gérard.

C. Nicolas.

Michel Pelletier.

Niniejsze postanowienie nie pociągnie za sobą zmiany w ustawodawstwie państw traktatowych, zakazujących przeniesienia marki bez równoczesnego przeniesienia przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, którego wytwory oznaczone są tą marką.

Przeniesienia marki wpisanej w rejestrze międzynarodowym na osobę, która nie ma siedziby w żadnym z państw umawiających się, nie wpisze się do rejestru.

Artykuł 2.

Protokół końcowy, podpisany równocześnie z układem z dnia 14. kwietnia 1891, traci moc obowiązującą.

Artykuł 3.

Niniejszy akt dodatkowy będzie posiadał to samo znaczenie i ten sam czas trwania, co umowa, do której się odnosi.

Będzie on ratyfikowany, a ratyfikacje będą złożone w Brukseli w Ministerstwie spraw zewnętrznych, o ile możliwości najwcześniej, najpóźniej zaś w ciągu terminu jednorocznego, licząc od dnia podpisania.

Akt ten uzyska moc obowiązującą w trzy miesiące po zamknięciu protokołu, spisanego względem złożenia ratyfikacji.

W dowód tego odnośni pełnomocnicy podpisali niniejszy akt dodatkowy.

Sporządzono w Brukseli w jednym jedynym egzemplarzu, dnia 14. grudnia 1906.

Za Belgię:

Podpisano: A. Nyssens.

Capelle.

Georges de Ro.

J. Dubois.

Za Brazylię:

Podpisano: F. Xavier da Cunha.

Za Hiszpanię:

Podpisano: W. R. de Villa Urrutia.

Za Francję:

Podpisano: A. Gérard.

C. Nicolas.

Michel Pelletier.

Pour l'Italie:

Signé: R. Cantagalli.
C. F. Gabba.
S. Ottolenghi.

Za Włochy:

Podpisano: R. Cantagalli.
C. F. Gabba.
S. Ottolenghi.

Pour les Pays-Bas:

Signé: Snyder van Wissenkerke.

Za Niderlandy:

Podpisano: Snyder van Wissenkerke.

Pour le Portugal:

Signé: Ernesto Madeira Pinto.

Za Portugalię:

Podpisano: Ernesto Madeira Pinto.

Pour la Suisse:

Signé: Jules Borel.
L. R. de Salis.

Za Szwajcaryę:

Podpisano: Jules Borel.
L. R. de Salis.

Pour la Tunisie:

Signé: A. Gérard.
Etienne Bladé.

Za Tunis:

Podpisano: A. Gérard.
Etienne Bladé.

Powyższe układy, przytoczone pod I—V, ogłasza się niniejszem na zasadzie przystąpienia, dokonanego w myśl artykułu 16. umowy paryskiej w przedmiocie Unii z dnia 20. marca 1883 i artykułu 11. układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, po uzyskaniu zgody obu Izb Rady państwa, z mocą obowiązującą dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa od dnia 1. stycznia 1909.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1908.

Bieñerth wñr.

Wickenburg wñr.

267.

Układ

z Państwem niemieckiem w celu wzajemnej ochrony prawnej przemysłu
z dnia 17. listopada.

(Zawarty w Berlinie dnia 17. listopada 1908, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w dniu 29. grudnia 1908; wzajemne ratyfikacje wymieniono w Berlinie dnia 30. grudnia 1908.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomerae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus ac singulis quorum interest tenore praesentium
facimus:

Posteaquam a Plenipotentiaris Nostris atque illo Suae Majestatis, Germaniae
Imperatoris, Borussiae Regis, tractatus specialis ad tuendas in Austria et in Imperio
Germaniae res recenter inventas et tesseras mercibus affixas atque ad tuenda in
Austria et in Imperio Germaniae mercium specimina, die septimo decimo mensis
Novembris anni millesimi nongentesimi octavi Berolini initus et signatus fuit,
tenoris sequentis:

**Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król i
czeski itd. i Apostolski Król węgierski,**

oraz

**Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król
pruski w imieniu Państwa niemieckiego,**

kierowani pragnieniem uregulowania wzajemnych
stosunków pomiędzy Austryą z jednej strony a Pań-
stwem niemieckiem z drugiej strony pod względem
ochrony prawnej przemysłu, postanowili zawrzeć
w tym celu osobny układ i zamianowali wskutek
tego Swoimi pełnomocnikami:

**Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król
czeski itd., i Apostolski Król węgierski**

Swego podkomorzego, radcę legacyjnego przy
cesarskiej i królewskiej Ambasadzie tutejszej

barona Dra Ludwika de Flotow

Swego prezydenta cesarsko - królewskiego
Urzędu patentowego, szefa sekcji

Dra Pawła Becka de Mannagetta i Ler-
chenau,

**Najjaśniejszy Cesarz niemiecki i Król
pruski:**

Swego nadzwyczajnego posła i upełnomocnio-
nego ministra, sprawującego kierownictwo Urzędu
spraw zewnętrznych, rzeczywistego tajnego radcę

Alfreda de Kiderlen-Waechter,

którzy po wzajemnem udzieleniu sobie pełnomoc-
nictw, uznanych za dobre i należyte co do formy,
zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

We wzajemnych stosunkach między Państwem
niemieckiem a Austryą stosowane będą pod wzglę-

dem ochrony prawnej przemysłu po przystąpieniu Austrii do umowy międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej z dnia 20. marca 1883 oraz do aktu dodatkowego, uzupełniającego lub zmieniającego tę umowę, obok postanowień tej umowy następujące postanowienia.

Artykuł 2.

Dowóz towaru, wytworzonego na obszarach jednej ze stron umawiających się, na obszary drugiej strony nie będzie tamże pociągać za sobą utraty prawa ochrony, uzyskanego dla tego towaru, i to także wówczas, jeżeli ochrona ta dotyczy wzoru lub modelu.

Artykuł 3.

Publiczne herby z obszarów jednej ze stron umawiających się nie będą uważane na obszarach drugiej strony za znaki wolne. Odnosi się to także do takich wyobrażeń herbów, które wykazują zmiany w porównaniu z oficjalną formą ich wykonania, o ile pomimo zmian tych można oczekiwać, iż w obrocie weźmie się jedne za drugie.

O ile zgłaszający ma udowodnione prawo do używania herbów tych w znakach towarowych, nie będzie można znakom towarowym, zawierającym herby takie jako części składowe, odmówić na obszarach drugiej strony wpisania do wykazu znaków (rejestru marek) celem używania herbów tego rodzaju.

Prócz tego, kto posiada uprawnienie do używania takich herbów, nie ma nikt inny prawa do ochrony tych skombinowanych znaków towarowych.

Postanowienia te mają w szczególności zastosowanie także do austriackiego herbu krajów dziedzicznych.

Znaki towarowe, doznające na obszarach jednej ze stron umawiających się ochrony jako znamiona towarów, należących do członków pewnego związku przemysłowego, do osób z pewnej miejscowości lub pewnego okręgu, wykluczone są na obszarach drugiej strony od używania w charakterze znaków wolnych, o ile te znaki towarowe zgłoszono tamże przed dniem 1. października 1875.

Prócz osób, należących do takiego związku, takiej miejscowości lub takiego okręgu, nie ma nikt inny prawa do ochrony tych znaków towarowych.

Artykuł 4.

Wzory i modele, tudzież znaki towarowe, co do których obywatele niemieccy chcą zapewnić sobie ochronę w Austrii, należy zgłosić w Izbie handlowej i przemysłowej w Wiedniu albo u władzy rejestrowej, która w przyszłości wstąpi w jej miejsce.

Artykuł 5.

Każda ze stron umawiających się wyda, o ile to nie nastąpiło jeszcze dotąd, postanowienia przeciw sprzedaży i trzymaniu na sprzedaż takich towarów, które w celu złudzenia handlu i obrotu zaopatrzone bezprawnie herbami publicznymi z obszarów drugiej strony umawiającej się lub nazwami pewnych miejscowości albo okręgów, leżących na obszarach drugiej strony, celem wskazania pochodzenia.

Artykuł 6.

W razie, gdyby jedna ze stron umawiających się miała wystąpić ze związku Unii międzynarodowej dla obrony własności przemysłowej, winna ona natychmiast zawiadomić drugą stronę o dokonaniem wypowiedzenia i wdrożyć równocześnie rokowania celem rewizji niniejszego układu.

Gdyby rokowań tych nie ukończono do chwili, w której wystąpienie uzyska w myśl artykułu 18. układu międzynarodowego z dnia 20. marca 1883 skuteczność prawną, natenczas postanowienia owego układu, tudzież uzupełniających lub zmieniających go aktów dodatkowych będą miały i nadal aż do zawarcia nowego układu zastosowanie we wzajemnych stosunkach stron umawiających się.

Artykuł 7.

Dla przedmiotów, zgłoszonych w Państwie niemieckiem jako wzory użytkowe, zaś w Austrii jako wynalazki, wyznacza się termin pierwszeństwa, zapewniony w artykule 4. układu międzynarodowego z dnia 20. marca 1883, zmienionego aktem dodatkowym z dnia 14. grudnia 1900, na cztery miesiące, jeżeli zgłoszenie nastąpiło najpierw w Państwie niemieckiem, a na 12 miesięcy, jeżeli zgłoszenie nastąpiło najpierw w Austrii.

Artykuł 8.

Niniejszy układ wchodzi w życie z chwilą, w której przystąpienie Austrii do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej uzyska skuteczność prawną. Z tą chwilą tracą moc obowiązującą dotychczasowe porozumienia, odnoszące się do wzajemnej ochrony patentów, wzorów i marek, z zastrzeżeniem jednak postanowienia, zawartego w artykule 9., ustęp 1. niniejszego układu.

Układ niniejszy pozostanie w mocy aż do upływu roku od wypowiedzenia, skutecznego przez jedną ze stron umawiających się.

Artykuł 9.

Te wynalazki, wzory i modele, tudzież znaki towarowe, które zgłoszono na obszarach jednej ze stron umawiających się przed chwilą wejścia w życie niniejszego układu, a w przeciągu terminu trzechmiesięcznego po tej chwili także na obszarach drugiej strony, korzystają z prawa pierwszeństwa albo stosownie do artykułów 3. i 4. układu z dnia 6. grudnia 1891, albo stosownie do artykułu 4. układu międzynarodowego z dnia 20. marca 1883, zmienionego aktem dodatkowym z dnia 14. grudnia 1900, według tego, czy pierwszy lub drugi z tych układów jest korzystniejszy dla zgłaszającego.

Postanowienia artykułu 3. stosują się także do tych znaków towarowych, co do których w chwili wejścia niniejszego układu w życie nie załatwiono

jeszcze stanowczo zgłoszenia, wniesionego celem wpisania do wykazu znaków (rejestrów marek).

Artykuł 10.

Niniejszy układ będzie ratyfikowany, a dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Berlinie, o ile możliwości najprędzej.

W dowód tego obustronni pełnomocnicy podpisali układ niniejszy i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Działo się w Berlinie, dnia 17. listopada 1908.

(S.) Flotow wlr.

(S.) de Beck wlr.

(S.) Kiderlen wlr.

Nos visis et perpensis tractatus huius articulis, illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profiteamur ac declaramus Verbo Nostro promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatuos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae die vigesimo nono mensis Decembris anno Domini millesimo nongentesimo octavo, Regnorum Nostrorum sexagesimo primo.

Franciscus Josephus m. p.

Aloisius liber Baro ab Aehrenthal m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Johannes a Mihalovich m. p.

Caes. et Reg. Caput sectionis.

Powyższy układ ogłasza się niniejszem po uzyskaniu zgody obu Izb Rady państwa.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1908.

Bienert wlr.

Wickenburg wlr.

268.

Ustawa z dnia 29. grudnia 1908,

którą wydaje się postanowienia wykonawcze z powodu przystąpienia do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej.

Z powodu przystąpienia do wymienionych poniżej układów międzynarodowych, a to:

do umowy międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej, zawartej w Paryżu, dnia 20. marca 1883;

do układu, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych, zawartego w Madrycie, dnia 14. kwietnia 1891;

do protokołu, dotyczącego uposażenia międzynarodowego Biura Unii dla ochrony własności przemysłowej, zawartego w Madrycie, dnia 15. kwietnia 1891;

do brukselskiego aktu dodatkowego z dnia 14. grudnia 1900, obejmującego zmiany umowy z dnia 20. marca 1883, i do brukselskiego aktu dodatkowego z dnia 14. grudnia 1900 do układu z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych,

postanawiam za zgodą obu Izb Rady państwa, co następuje:

§ 1.

Prawa pierwszeństwa, przyznane artykułem 4. umowy międzynarodowej z daty Paryż, dnia 20. marca 1883, zmienionej brukselskim aktem dodatkowym, należy zastrzec sobie wyraźnie przy zgłaszaniu wynalazku albo przy składaniu wzoru lub marki, w przeciwnym bowiem razie stosuje się pierwszeństwo do chwili zgłoszenia lub złożenia, dokonanego w krajach tutejszych.

W drodze rozporządzenia postanowi się, jakie dokumenty są potrzebne dla udowodnienia prawa pierwszeństwa, zastrzeżonego w czasie właściwym, i do jakiego czasu dokumenty te mają być dostarczone.

§ 2.

Z praw pierwszeństwa, przyznanych artykułem 4. umowy międzynarodowej z daty Paryż, dnia

20. marca 1883, zmienionej brukselskim aktem dodatkowym, nie może w krajach tutejszych korzystać krajowiec na podstawie zgłoszenia wynalazku albo złożenia wzoru lub marki, które uskuteczniło za granicą.

Postanowienie to nie stosuje się do krajowców, którzy na obszarze innego państwa Unii mają miejsce zamieszkania, albo rzeczywiste i prawdziwe zakłady przemysłowe lub handlowe.

§ 3.

Drugi i trzeci ustęp § 27. ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, dotyczącej ochrony wynalazków (ustawy patentowej), zmienia się w sposób następujący.

„Jeżeli patent ma być cofnięty przed upływem trzech lat od dnia ogłoszenia udzielonego patentu w dzienniku patentowym, wówczas cofnięcie musi być poprzedzone przez zagrożenie, połączone z podaniem powodów i z zakreśleniem stosownego terminu do odpowiedniego wykonywania wynalazku. Termin ten nie może skończyć się przed upływem trzech lat od dnia zgłoszenia patentu.

Cofnięcie objawia swe skutki z dniem prawomocności orzeczenia, wypowiadającego cofnięcie. Jeżeli jednak przed cofnięciem miało miejsce zagrożenie, wówczas skuteczność cofnięcia zaczyna się od ostatniego dnia terminu, wyznaczonego w zagrożeniu dla ustawowego wykonywania wynalazku, który to dzień będzie podany w orzeczeniu, zapadłym w przedmiocie cofnięcia.“

§ 4.

Z wyjątkiem § 3. wchodzi ustawa ta w życie w tym dniu, w którym przystąpienie do układów, wymienionych na wstępie, uzyska skuteczność prawną.

§ 3. wchodzi w życie w sześć miesięcy po dniu ogłoszenia niniejszej ustawy.

§ 5.

Wykonanie ustawy tej poruczam Memu Ministrowi robót publicznych.

Wiedeń, dnia 29. grudnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Bienert wkr.

Wickenburg wkr.

269.

Ustawa z dnia 29. grudnia 1908,

którą zatwierdza się i wprowadza w życie uzupełniające postanowienia do artykułów XVI. i XVII. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278), ułożone w porozumieniu z rządem krajów Korony węgierskiej z powodu przystąpienia do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się dołączone postanowienia uzupełniające do artykułów XVI. i XVII. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278), ułożone przez Ministerstwo królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa w porozumieniu z Ministerstwem krajów Korony węgierskiej ze względu na przystąpienie do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych.

§ 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w tym dniu, w którym przystąpienie obu państw do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych uzyska skuteczność prawną, i pod warunkiem, iż ułożone postanowienia uzyskają równocześnie także w krajach Korony węgierskiej moc obowiązującą.

§ 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu pełnemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 29. grudnia 1908.

Franciszek Józef włr.

Bienert wlr.	Abrahamowicz wlr.
Georgi wlr.	Haerdtl wlr.
Žaček wlr.	Schreiner wlr.
Jorkasch wlr.	Mataja wlr.
Holz knecht wlr.	Kaněra wlr.
Pop wlr.	Wickenburg wlr.
Forster wlr.	

Postanowienia uzupełniające

do artykułów XVI. i XVII. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278).

Z uwagi na przystąpienie królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, tudzież krajów świętej Korony węgierskiej do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych, zawarto w uzupełnieniu artykułów XVI. i XVII. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278), następujący układ:

Artykuł I.

Dopóki zarówno królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa, jak i kraje świętej Korony węgierskiej należą do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej, będą we wzajemnym obrocie obu państw przez czas trwania umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych, stosowane pod względem obliczania terminu dla dochodzenia praw pierwszeń-

stwa co do zgłoszeń patentowych albo postanowienia punktu 3. artykułu XVI. powołanej umowy, albo postanowienia artykułu 4. umowy międzynarodowej w przedmiocie Unii z daty Paryż, dnia 20. marca 1883 w brzmieniu, nadanem im brukselskim aktem dodatkowym z dnia 14. grudnia 1900, stosownie do tego, czy pierwszy lub drugi sposób obliczania tego terminu będzie korzystniejszy dla zgłaszającego.

Prawo pierwszeństwa musi być jednak bezwzględnie wyjątkowo zastrzeżone już przy zgłaszaniu wynalazku, gdyż w przeciwnym razie traci się je.

Artykuł II.

Dopóki zarówno królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa, jak i kraje świętej Korony węgierskiej należą do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej, nie będzie miał zastosowania we wzajemnym obrocie obu państw punkt 4. artykułu XVI. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych.

Stosownie do tego będą patenty i przywileje, które na zasadzie postanowień, obowiązujących w obu państwach przed wejściem w życie niniejszego układu, udzielono w jednym państwie z ograniczeniem do czasu trwania ochrony wynalazku, przyznanej temu samemu wynalazkowi w państwie drugim, i które istnieją jeszcze w mocy w dniu, w którym przystąpienie obu państw do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej uzyska skuteczność prawną, uwolnione od tego ograniczenia co do czasu ich trwania; patenty i przywileje tego rodzaju oceniać należy co do czasu ich trwania wyłącznie według praw tego państwa, w którym je nadano.

Artykuł III.

Do artykułu XVII. wspomnianej wyżej umowy doda się następujący dodatek, jako punkt 9.:

9. Dopóki oba państwa należą do układu, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych z daty Madryt, dnia 14. kwietnia 1891, nie należy marek, które na obszarze jednego z państw, równocześnie z złożeniem do zarejestrowania w kraju ojczystym, złożone będą stosownie do tego układu także do zarejestrowania międzynarodowego, przesyłać bezpośrednio właściwemu ministrowi drugiego państwa lub władzy centralnej, która ewentualnie wstąpi w przyszłości w jego miejsce. Wskutek tego obliczać należy termin jednoroczny, w ciągu którego ma się skorzystać z prawa odmówienia markom takim ochroną, od chwili doniesienia, uczynionego w myśl artykułu 3. układu madryckiego; oświadczenie co do odmówienia marce

takiej ochrony należy wystosować do Biura międzynarodowego w Bernie.

Ochrona marek takich w drugim obszarze państwowym rozpoczyna się z chwilą zarejestrowania w Biurze międzynarodowym w Bernie (artykuł 4. układu madryckiego). Czas trwania tej ochrony określa artykuł 6. układu madryckiego. Co do marek takich odpada przewidziane punktem 7. odstąpienie drugiemu państwu 25 procent należitości za zarejestrowanie.

Zresztą obowiązują także co do marek, podanych zarejestrowaniu międzynarodowemu, postanowienia, zawarte w punktach 1. do 7. tego artykułu.

W szczególności pozostaje nienaruszone także upoważnienie właściwej władzy centralnej każdego z obu państw do odmówienia marce, złożonej na obszarze drugiego państwa, ochrony z powodów, przywiezionych w punkcie 5. niniejszego artykułu.

Artykuł IV.

Układ niniejszy wchodzi w życie w tym dniu, w którym przystąpienie obu państw do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych, uzyska skuteczność prawną.

Wiedeń, dnia 30. listopada 1908.

Bienert hr.

Wekerle hr.

Mataja hr.

Kossuth hr.

Wickenburg hr.

270.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 30. grudnia 1908,

dotyczące międzynarodowego rejestrowania marek.

Celem wykonania układu madryckiego, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych, Dz. u. p. Nr. 266, rozporządza się:

§ 1.

Warunkiem złożenia marki do międzynarodowego zarejestrowania jest złożenie tej marki do zarejestrowania w kraju ojczystym. Złożenie to może nastąpić albo równocześnie albo później od pierwszego.

§ 2.

Złożenie marki do międzynarodowego zarejestrowania winno nastąpić w tej izbie handlowej i przemysłowej, w której złożyć należy markę celem zarejestrowania w krajach tutejszych.

§ 3.

Złożenie marki do międzynarodowego zarejestrowania winno nastąpić drogą podania, wolnego od stempla, wniesionego w podwójnem wygotowaniu. Każde podanie może odnosić się tylko do jednej jedynej marki. Formularzy na podanie można dostać bezpłatnie w izbach handlowych i przemysłowych, tudzież w centralnem Archiwum marek c. k. Ministerstwa robót publicznych.

Podanie to winno obejmować następujące szczegóły:

1. imię, nazwisko (firmę) składającego i jego adres;

2. jego przemysł;

3. towary, dla których marka jest przeznaczona; międzynarodowe złożenie nie może mieć miejsca dla takich przedmiotów, dla których nie zarejestrowano marki w krajach tutejszych;

4. chwilę zarejestrowania w krajach tutejszych;

5. liczbę bieżącą, pod którą zarejestrowano markę w krajach tutejszych; podanie liczby bieżącej uskutecznia się przez wymienienie numeru, pod którym wciągnięto markę do rejestru izby handlowej i przemysłowej, z dodaniem nazwy miejscowości, gdzie izba ta ma siedzibę, n. p.: 14217 Wiedeń, 7312 Praga.

6. Jeżeli barw marki użyto jako jej cechy odróżniającej, wówczas należy to objaśnić w podaniu przy opisanii barw, n. p.: tło niebieskie, powierzchnia wewnętrznego koła czerwona, albo czerwony rysunek na złotem tle itd.

§ 4.

Równocześnie z podaniem należy przedłożyć:

A. Odcisk (kliszę) marki w wymiarach, wynoszących nie mniej jak 15 milimetrów, a nie więcej jak 10 centymetrów długości i szerokości, przyczem wysokość druku wynosić ma 24 milimetrów. Odcisk ten zatrzymany będzie w przechowaniu Biura międzynarodowego dla własności przemysłowej w Bernie.

B. Wypełniony przekaz pocztowy, zaadresowany do Biura międzynarodowego dla własności przemysłowej w Bernie (Szwajcarya), z podaniem

nazwiska składającego jako nadawcy i opłacony, który opiewać ma na kwotę międzynarodowej należności za zarejestrowanie.

Należność ta wynosi w razie złożenia jednej tylko marki 100 franków, a w razie równoczesnego złożenia kilku marek dla tego samego składającego, i to bez względu na to, czy towary, dla których składa się marki, zgadzają się ze sobą lub nie, za pierwszą markę 100, a za każdą następną 50 franków (art. 8., ustęp 2. układu madryckiego w brzmieniu, ustalonym brukselskim aktem dodatkowym).

C. Kwotę, odpowiadającą międzynarodowej należności za zarejestrowanie, w gotówce w walucie krajowej, a to według stałego kursu wymiany w kwocie 95 K 50 h za 100 franków, obowiązującego dla pocztowych przekazów międzynarodowych.

Dalszych należności nie uiszcza się.

D. Jeżeli barw marki użyto jako cechy odróżniającej ją (§ 3., liczba 6.), 40 kolorowych wizerunków marki.

§ 5.

Po wciągnięciu marki do rejestru Biura międzynarodowego w Bernie, zwróci się składającemu jeden egzemplarz podania, dotyczącego złożenia, za pośrednictwem izby handlowej i przemysłowej z potwierdzeniem Biura międzynarodowego co do dokonania zarejestrowania.

§ 6.

Czas ochrony marki, która uległa międzynarodowemu zarejestrowaniu, wynosi 20 lat. Po upływie tego czasu można postarać się o odnowienie. Ochrona międzynarodowa marki gaśnie jednak, gdy skończy się jej ochrona w krajach tutejszych (art. 6. i 7. układu madryckiego).

§ 7.

Biuro międzynarodowe w Bernie wystawi każdemu na żądanie za opłatą taksy w kwocie 2 franków odpis wszystkich wpisów rejestrowych, odnoszących się do pewnej marki (art. 5 b układu madryckiego, dodany przez brukselski akt dodatkowy).

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. stycznia 1909.

Wickenburg wtr.

271.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 30. grudnia 1908,

dotyczące dokumentów potrzebnych dla wykazania prawa pierwszeństwa przy zgłaszaniu patentów, wzorów i marek.

Na zasadzie §§ 1. i 5. ustawy z dnia 29. grudnia 1908, Dz. u. p. Nr. 268, którą wydano postanowienia wykonawcze z powodu przystąpienia do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej, rozporządza się:

§ 1.

Jako dokumenty, służące za dowód zastrzeżonego na czasie prawa pierwszeństwa, należy przedkładać:

A. Przy zgłaszaniu patentów.

- a) Odpis wraz z rysunkiem tego zgłoszenia, z którego pierwszeństwa chce się korzystać;
- b) poświadczenie właściwej władzy państwa, w którym nastąpiło to poprzednie zgłoszenie, co do okoliczności, iż odpis zgadza się ze zgłoszeniem, wniesionem tamże, oraz co do czasu zgłoszenia.

Zamiast odpisu zgłoszenia można przedłożyć egzemplarz urzędowego dokumentu patentowego, wydanego na podstawie poprzedniego zgłoszenia, o ile właściwa władza potwierdzi, iż ten dokument patentowy zgadza się zupełnie ze zgłoszeniem, z którego pierwszeństwa chce się korzystać.

Jeżeli dla krajowego zgłoszenia patentu chce się korzystać z pierwszeństwa, służącego zgłoszeniu wzoru użytkowego, wówczas należy przedłożyć odpis tego zgłoszenia wraz z ewentualnym opisem, tudzież podobiznę lub rycinę modelu; w tym wypadku należy potwierdzić także zgodność tej podobizny lub ryciny z podobizną lub ryciną, przedłożoną wraz z zgłoszeniem wzoru użytkowego, jakoteż w danym razie okoliczność, iż ze zgłoszeniem tem nie przedłożono także opisu.

B. Przy składaniu wzorów.

- a) Odpis zgłoszenia wzoru, z którego pierwszeństwa chce się korzystać, wraz z ewentualnym opisem, przedłożonym równocześnie z tem

zgłoszeniem, tudzież podobiznę lub rycinę wzoru;

- b) poświadczenie właściwej władzy państwa, w którym nastąpiło to poprzednie zgłoszenie, co do okoliczności, iż odpis zgadza się ze zgłoszeniem, wniesionem tamże, tudzież co do czasu tego zgłoszenia i co do zgodności przedłożonej podobizny lub ryciny (lit. a) ze złożonym tamże wzorem.

Miejsce dokumentów, wymienionych pod a) i b), może zastąpić urzędowy certyfikat co do dokonanego zarejestrowania wzoru, o ile wymienia on złożony wzór, czas złożenia i osobę składającego. Jeżeli certyfikat nie podaje czasu złożenia i osoby składającego, wówczas należy dostarczyć w tym względzie osobnego potwierdzenia.

Przy wzorach, które złożono w opieczętowaniu, odpada konieczność przedłożenia podobizny lub ryciny wzoru.

C. Przy składaniu marek.

- a) Odpis zgłoszenia marki, z którego pierwszeństwa chce się korzystać, wraz z ryciną marki.
- b) poświadczenie właściwej władzy państwa, w którym nastąpiło to poprzednie zgłoszenie, co do okoliczności, iż odpis zgadza się ze zgłoszeniem, wniesionem tamże, tudzież co do czasu tego zgłoszenia i co do zgodności przedłożonej ryciny ze zgłoszoną tamże marką.

Miejsce dokumentów, wymienionych pod a) i b), może zastąpić urzędowy certyfikat co do dokonanego zarejestrowania.

§ 2.

Jeżeli zgłaszający nie ma w obrębie państw Unii ani miejsca zamieszkania ani rzeczywistego i prawdziwego zakładu przemysłowego lub handlowego, wówczas winien on dostarczyć także poświadczenia, iż jest poddanym lub obywatelem państwa, należącego do Unii międzynarodowej.

§ 3.

Uwierzytelnienie pism lub urzędowych dokumentów patentowych, które mają być przedkładane w myśl §§ 1. i 2., nie jest wymagane. Wolno jednak zażądać, o ile nie sprzeciwiają się temu obowiązujące traktaty państwowe, w razie wątpliwości co do autentyczności tych pism lub dokumentów patentowych, ich uwierzytelnienia.

§ 4.

Jeżeli dokumenty władz zagranicznych lub urzędowe dokumenty patentowe, które mają być przed-

kładane w myśl §§ 1. i 2., są wygotowane w innym języku a nie niemieckim, wówczas należy przedłożyć także ich przekład na język niemiecki, zaopatrzone w prawidłowe uwierzytelnienie.

Od wymogu tego odstąpi się aż do odmiennego zarządzenia przy takich pismach i dokumentach patentowych, które są sporządzone w języku angielskim, francuskim lub włoskim. Władzy rejestrującej wolno jednak i w tych wypadkach, o ile to w danym razie okaże się wskazane, polecić zgłaszającemu przedłożenie uwierzytelnionego przekładu.

§ 5.

Jeżeli zgłoszenie w krajach tutejszych będzie dokonane nie przez osobę, która je uskuteczniła w innym państwie Unii, lecz przez jej prawną nabywcę, wówczas należy przedłożyć prawidłowe dowody przeniesienia praw.

§ 6.

Dokumenty, które mają być dostarczone na zasadzie postanowień §§ 1., 2., 4., ust. 1. i 5., muszą być przedłożone, pod zagrożeniem utraty prawa pierwszeństwa, przy zgłaszaniu patentów w ciągu sześciu miesięcy po dniu zgłoszenia patentu w krajach tutejszych, a przy składaniu wzorów lub marek w ciągu czterech miesięcy po dniu złożenia wzoru lub marki w krajach tutejszych.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. stycznia 1909.

Wickenburg wkr.